

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 3 (48), май 2014 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
42-то Народно събрание избра нов състав на Комисията за защита на личните данни	3
Личните данни - употреба по време на избори	5
Конференция на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа	8
Заседание на представители на националните органи за защита на личните данни за прилагането на Регламент 611/2013	9
95-то пленарно заседание на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	10
Медийни изяви във връзка с проекти на КЗЛД по Оперативна програма “Административен капацитет”	12
Лична неприкосновеност и конкурентноспособност в ерата на големите данни	13
Възможности и предизвикателства в ерата на цифровите технологии: големите данни и моралният риск	14
ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПРЕДПИСАНИЯ	16
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	17
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	18
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	19
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	35

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ИЗБРА НОВ СЪСТАВ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 15 април 2014 г. 42-то Народно събрание избра нов състав на Комисията за защита на личните данни. За председател бе избран Венцислав Кирилов Караджов, а за членове – Цанко Вълков Цолов, Цветелин Николов Софрониев, Мария Георгиева Матева и Веселин Целков.

Членовете на Комисията и председателят ѝ се избират от Народното събрание по предложение на Министерския съвет за срок от 5 години.

Новоизбраният състав на българския надзорен орган за защита на личните данни гарантира приемственост с ново ръководство. Венцислав Караджов, Цветелин Софрониев и Мария Матева са юристи, а проф. Веселин Целков и Цанко Цолов са информатици. Изцяло ново лице за Комисията е председателят Венцислав Караджов, а за Мария Матева и проф. Веселин Целков това е втори мандат.

Отляво надясно: Цанко Цолов, Венцислав Караджов, Мария Матева, Цветелин Софрониев и Веселин Целков

Венцислав Караджов има богат опит в работата с български и чуждестранни институции. Работил е по международни проекти, свързани с борбата с корупцията и изграждане на функциониращи демократични институции. Бил е главен експертен сътрудник в комисии на 41-то и 42-то Народно събрание по въпроси, свързани с контрол на службите за сигурност, специалните разузнавателни средства и достъпа до данните по Закона за електронните съобщения. От 2011 г. до избирането му за член на КЗЛД е бил член на Централната избирателна комисия.

Цанко Цолов е информатик с 33-годишен стаж в областта на информационните технологии. Голяма част от професионалната му кариера е протекла в Министерство на отбраната, където е участвал в изграждането на стратегически автоматизирани информационни системи. От 2007 година

е началник на отдел „Регистър и архив“ на КЗЛД, където участва във формирането на политиките за регистрация на администраторите на лични данни и ръководи изграждането и експлоатирането на автоматизирани информационни системи и информационните фондове на КЗЛД.

Цветелин Софрониев има богат опит както в работата на централните органи на държавното управление, така и в органите на местната власт и местното самоуправление. Бил е главен секретар на Областна администрация на Софийска област, главен юрисконсулт в община, държавен експерт на Министерство на регионалното развитие и благоустройството. От 2009 г. Цветелин Софрониев е Главен секретар на Комисията за защита на личните данни и като такъв отлично познава в детайли дейността на институцията, организацията и функционирането на нейната администрация.

Мария Матева е член на КЛЗД от 2007 г. и е добре позната с участията ѝ в съвместни надзорни органи, координационни и работни групи към Европейската комисия и Съвета на ЕС, които се занимават с въпросите на защита на личните данни. Има дългогодишна практика като юрист. Била е член на Държавната комисия по сигурността на информацията, където е участвала в изграждането на националната законова рамка в областта на защитата на класифицираната информация. Била е национален представител в множество форуми и работни групи на НАТО и ЕС в областта на защитата на информацията.

Проф. д.т.н. Веселин Целков е член на КЛЗД от 2007 г. и е представител на Комисията в Съвместните надзорни органи за Европол, Шенген и Митници, Работната група по полиция и правосъдие, Координационната група по надзор на Евродак и Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите. Бил е член на Държавната комисия по сигурността на информацията и като такъв е участвал в български и международни работни групи по въпросите на сигурността на класифицираната информация. Бил е национален представител в множество форуми и работни групи на НАТО и ЕС в областта на защитата на информацията.

Новият състав на Комисията за защита на личните данни бе представен на 16 април 2014 г. на пресконференция, състояла се при сериозен интерес от страна на националните

Отляво надясно: Мария Матева, Цанко Цолов, Венета Шопова, Венцислав Караджов, Красимир Димитров, Цветелин Софрониев, Веселин Целков, Валентин Енев

печатни и електронни медии. На първата си пресконференция председателят на КЗЛД – Венцислав Караджов, представи членовете на надзорния орган и очерта приоритетите в работата на новия мандат на институцията. На събитието присъстваха досегашният председател на КЗЛД – Венета Шопова, както и членовете Красимир Димитров и Валентин Енев. За своята активна работа през изминалите повече от 6 години, представителите на предходния мандат получиха от Венцислав Караджов почетен плакет на КЗЛД и грамота за приноса си в утвърждаването на институцията като държавен орган, осъществяващ политиката по защита на личните данни в Република България.

КЛЗД е националният орган, който налага стандартите и контролира спазването на правилата, свързани с обработването на лични данни. Това е институцията, която на международно ниво представлява България при формирането на тенденциите за развитие и политиките за защита на личните данни. Високите обществени очаквания за дейността на Комисията обуславят нейната значимост в условията на нарастващи предизвикателства към личната неприкосновеност. Професионалният профил на новоизбрания състав е гарант за адекватен и своевременен отговор на тези очаквания.

ЛИЧНИТЕ ДАННИ – УПОТРЕБА ПО ВРЕМЕ НА ИЗБОРИ

На 14 април 2014 г. Централната изборителна комисия (ЦИК) предостави чрез сайта си възможност на всеки български гражданин, както и на избиратели, граждани на друга държава-членка на Европейския съюз, да проверяват по своя единен граждански номер (респ. – личен номер за граждани на друга държава-членка на ЕС) дали фигурират в списъците на поддръжниците на партии и коалиции, подали в ЦИК заявление за регистрация.

От 5 март 2014 г. е в сила новият Изборен кодекс, който определя условията, организацията и реда за произвеждане на изборите в Република България. Според него, при своята регистрация в Централната изборителна комисия партиите представят Заявление за регистрация, като към него

прилагат списък, съдържащ имената, единния граждански номер и саморъчен подпис на не по-малко от 2500 избиратели, подкрепящи регистрацията. При избори за членове на Европейския парламент от Република България и при избори за общински съветници и за кметове, регистрацията на партия може да бъде подкрепена и от избиратели, граждани на друга държава-членка на ЕС. Всеки изборител може да участва само в един списък.

Задължение на Централната изборителна комисия е да осигури възможност всеки изборител - български гражданин, да може да прави справка в списъка, въвеждайки своето ЕГН. При избори за членове на Европейския парламент от Република България и за общински съветници и кметове, всеки изборител - гражданин на друга държава-членка на ЕС може да извършва тази справка по личен номер. В Изборителния кодекс е записано, че тази услуга може да бъде извършвана и на безплатен телефонен номер. Задължение на Централната изборителна комисия е да обработва и предоставя личните данни, фигуриращи в списъците, при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни.

Няколко часа, след като бе активирано в сайта на ЦИК приложението за проверка в списъците на поддръжниците на партии, коалиции и независими кандидати, десетки хора сигнализираха, че имената им фигурират в подписки на партии и коалиции, за чието съществуване дори не са подозирали. От първия ден на работа на приложението, по думите на председателя на ЦИК - Ивелина Алексиева, ежедневно се получават по 50-100 сигнала на граждани за такива нарушения. ЦИК съобщи, че ако хората открият, че партии, коалиции и независими кандидати са злоупотребили с личните им данни при подписките за участие в предстоящите евроизбори, трябва да сезират Комисията за защита на личните данни и Прокуратурата. При сигнал за извършено нарушение първо трябва да се докаже извършителят и след това да следват съответните санкции. И ако е ясно, че установяването на евентуални злоупотреби с личните данни на избирателите няма да се отрази на регистрацията на партиите и коалициите за изборите (защото тя вече е приключила), то особено остро стои въпросът с недостатъчната защита на чувствителни лични данни, каквито са политическите убеждения на гражданите. Очевидно е, че всеки, който разполага с ЕГН на дадено лице (работодател, личен лекар, преподавател и т.н.) би могъл да се осведоми за неговите политическите възгледи, както и да използва това по някакъв начин, нарушаващ правото на лична неприкосновеност на лицето.

Във връзка с възможността за достъп до чувствителни лични данни се очертаха два основни въпроса, свързани с правомерността на обработката на личните данни на български и европейски граждани:

1. Злоупотребили ли са партиите и коалициите с лични данни, с цел попълване списъците на поддръжниците си, и ако да – как са получили личните данни на избирателите.

2. Представлява ли опасност за личната неприкосновеност възможността **само** по ЕГН (респ. - личен номер) да бъде извършвана проверка за наличието на даден избирател в един или повече списъци.

В отговор на тези два въпроса, на 16 април 2014 г. - първия работен ден на новоизбраната Комисия за защита на личните данни, се проведе спешна съвместна работна среща с Централната избирателна комисия. На срещата бяха поканени за участие и представители на Прокуратурата на Република България. На 17 април 2014 г., на свое извънредно заседание, Комисията за защита на личните данни взе следните решения:

1. Решение относно нарушаване правата на избирателите.

2. Решение за администраторите на лични данни.

3. Решение за издаване на Задължително предписание на Централната избирателна комисия.

Решението относно нарушаване правата на избирателите гласи:

„1. Комисията за защита на личните данни реши, че започва проверка на администраторите, регистрирани за изборите за членове в Европейския парламент от Република България, за изпълнението на чл. 19 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

2. Комисията за защита на личните данни уведомява избирателите за тяхното право по чл. 19, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД за възможността да подадат заявление за коригиране или заличаване на неправомерно обработените им данни от страна на политическите партии, регистрирани за изборите за членове в Европейския парламент от Република България на 25.05.2014 г. **Заявленията за заличаване и коригиране се подават до съответните партии, които са длъжни незабавно да извършат исканата корекция и да уведомят Централната избирателна комисия (ЦИК) като предоставят актуализирани данни.**

3. За нарушения от страна на политическите партии, свързани с неправомерното използване на лични данни, гражданите могат да подадат жалба до КЗЛД, която следва да съдържа описаното нарушение, три имена, ЕГН, подпис и адрес за контакт.“

В **Решението за администраторите на лични данни** КЗЛД указва на администраторите на лични данни да предприемат необходимите действия за преглед на вътрешните им правила и процедури и предприетите технически и организационни мерки за защита на личните данни. Комисията подчертава необходимостта от особено внимание към процедурите за съхранение, достъп и унищожаване на лични данни.

В издаденото **Задължително предписание** КЗЛД указва на ЦИК необходимостта от въвеждане в софтуерното приложение за извършване на справка на допълнителна идентификация на избирателите, при която всеки от тях да получава личен код за достъп до информацията за себе си. Указва, че съобразно желанието на избирателя получаването на този код може да става по всички възможни комуникационни канали: мобилен телефон, стационарен телефон, факс, електронна поща или лично. Съответно, в резултат на тази двустепенна защита, достъпът до справката ще се извършва освен чрез ЕГН (респ. – личен номер за граждани на друга държава-членка на Европейския съюз) и чрез този допълнителен личен код за достъп. В задължителното предписание се указва и необходимостта от въвеждане в използвания софтуер на допълнителна защита, изразяваща се в проверка за последователност на заявки от едно и също място по едно и също време и възможност за реакция от страна на ЦИК, изразяваща се в забрана за достъп до системата. КЗЛД даде срок за изпълнение на задължителното предписание в рамките на 5 календарни дни.

Във връзка с указанията в Задължителното предписание, ЦИК помоли за пояснения относно изпълнението му, при което да не бъдат нарушени правата на българските граждани. Централната изборителна комисия се позова на обявяването от Съда на Европейския съюз на Директива 2006/24/ЕО (за запазване на трафичните данни) за нищожна. В отговор, КЗЛД посочи, че изпълнението на дадените задължителни предписания цели ЦИК да въведе допълнителна идентификация на изборителите и ново ниво на защита в системата за сигурност на използвания софтуер, в резултат на което да бъдат изпълнени изискванията на закона за гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот на българските граждани. Задължителните предписания на КЗЛД гарантират постигане на минимално ниво на техническа защита на личните данни и не нарушават разпоредбите на сега действащия Закон за електронните съобщения относно съхранението на трафичните данни. По отношение обявяването за недействителна на Директива 2006/24/ЕО (за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО), КЗЛД подчертава, че това не рефлектира пряко върху националното законодателство и не води само по себе си до отмяна на съответните норми в Закона за електронните съобщения. Успоредно с това, Комисията за защита на личните данни инициира създаването на междуправителствена работна група във връзка с обявяването за недействителна Директива 2006/24/ЕО.

В съответствие с правомощията си, КЗЛД реши на 28 април 2014 г. да започне проверка на Централната изборителна комисия в качеството ѝ на администратор на лични данни. Задачите на проверката са:

1. Да се установи спазени ли са изискванията за регистрация/актуализация по чл. 17, чл. 17б и чл. 18, ал. 3 от ЗЗЛД в дейността на Централната изборителна комисия.
2. Да се провери дали в заявления от ЦИК пред КЗЛД регистър „Списъци (подписки) на изборители“ са спазени редът и условията за обработка на личните данни съгласно Закона за защита на личните данни и Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.
3. Изпълнено ли е задължителното предписание от 17.04.2014 г. на КЗЛД.

Проверката завърши на 10 май 2014 г. с констативен акт, с който КЗЛД установява, че са изпълнени задължителните предписания и са осигурени минималните технически и организационни изисквания за защита на личните данни.

Едновременно с това, в КЗЛД бе създадена организация по приемане и обработване на постъпващите жалби и сигнали на граждани, установили нарушение на правата им по Закона за защита на личните данни. Комисията ще извърши проверка по подадените жалби и ще наложи съответни санкции, ако се установи, че има нарушение на ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни. Тя е институция, подготвена успешно да се справи с предизвикателствата на времето и същевременно да развива новаторски инициативи в услуга на обществото. За КЗЛД защитата на личните данни на българските и европейски граждани е не просто законодателно изискване, а морален ангажимент и акт на съпричастност към задълбочаващия се дефицит на неприкосновеност на личния живот.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТ ЦЕНТРАЛНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА

На 2 и 3 април 2014 г. македонската столица Скопие бе домакин на 16-тата Конференция на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа. Ежегодно провеждащата се Конференция е място за обмен на знания, опит и идеи, чиято цел е осъществяване на взаимодействие и изработване на унифицирани методи за действие на органите за защита на личните данни в Централна и Източна Европа. Във форума участваха представители на органите по защита на данните на Македония, България, Албания, Босна и Херцеговина, Унгария, Полша, Словакия, Словения, Сърбия, Украйна, Хърватска, Черна

гора, Чехия, Грузия. Представители на Комисията за защита на лични данни на Република България бяха нейните членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и проф. Веселин Целков.

Основните теми за тазгодишната дискусия бяха свързани с последните развития в процеса на модернизиране на Европейската правна рамка за защита на личните данни, както и с въпроси, възникнали при осъществяване на текущите дейности на органите по защита на данните. Конференцията бе открита от ръководителя на македонския орган по защита на данните, Димитър Георгиевски, който приветства присъстващите и изнесе презентация на тема „Актуално състояние на защитата на личните данни в Македония“. Тази година към Конференцията се присъедини и Офиса на Инспектора по защита на личните данни на Грузия, като делегатите бяха запознати с осигуряване защитата на личните данни в тази държава.

Конференцията бе организирана в няколко основни сесии – „Модернизиране на правната рамка за защита на личните данни“, „Големите данни – справяне с предизвикателствата“, „Видеонаблюдението на частната собственост“ и „Защита на личните данни в изборните процедури“. По отношение модернизирането на европейската правната рамка, обект на обсъждания бе нейното въздействие върху националните законодателства, защитата на личните данни в правоприлагането, както и постигането на независимост на органите по защита на данните. По тази тема презентации изнесоха представителят на Европейската комисия - Питър Майкъл, както и делегати на надзорните органи на Словакия, Албания и Македония.

Фокус на една от основните дискусии бе мащабното предизвикателство на „големите данни“ по отношение неприкосновеността на личната информация. Полша засегна в своята презентация въпроса за „интелигентното отчитане“, а Словения – някои предизвикателства към защитата на данните. КЗЛД се включи в тази тема с презентацията на своите членове Мария Матева и проф. Веселин Целков - „Услуги в облака, големите данни, отчетността и новите предизвикателства пред защитата на личните данни“. В тяхното изказване бе направена обща характеристика на услугите в облака и бяха разгледани основните рискове за личната неприкосновеност в условията на „големите данни“. Засегнати бяха основните принципи за защита на личните данни – защита на личната неприкосновеност (по подразбиране, при проектиране и препроектиране на системите), принципът за отчетността, „правото да бъдеш забравен“, както и принципът „откритост и прозрачност“. Очертани бяха основните въпроси и задачи, които трябва да бъдат решавани с цел осигуряване защитата на личните данни в условията на високотехнологичното общество.

През втория ден на конференцията бяха обсъдени въпроси, свързани с видеонаблюдението в частната сфера, и по-конкретно – видеонаблюдението на частна собственост. Бяха споделени и дискутирани практики по защита на личните данни при провеждането на избори, като по тази тема бяха представени практиките в Унгария и Македония. В на панела „Инициативи и дейности на Дирекцията за защита на личните данни на Македония“ бе дискутирана и връзката между правата на потребителите и правото на лична неприкосновеност.

В рамките на работното посещение, членовете на КЛЗД се срещнаха с посланика на Република България в Република Сърбия, г-н Иван Петков. Дискутирани бяха въпроси, свързани с провеждането на държавната политика по отношение защитата на лични данни, доброто междуинституционално сътрудничество с Министерство на външните работи и партньорството между органите по защита на данните на България и Македония.

ЗАСЕДАНИЕ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ОРГАНИ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА РЕГЛАМЕНТ 611/2013

На 11 март 2014 г. в Брюксел се проведе заседание на представители на националните органи за защита на личните данни по въпросите на прилагането на Регламент 611/2013 на Европейската комисия относно мерките, приложими за съобщаването на нарушения на сигурността на личните данни съгласно Директива 2002/58/ за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации. Представител на Комисията за защита на лични данни бе нейният член проф. Веселин Целков.

Съгласно Директива 2002/58/ЕО, доставчиците на общественодостъпни електронни съобщителни услуги са задължени да уведомяват компетентните национални органи, а в определени случаи и засегнатите абонати и лица, за нарушенията на сигурността на личните данни. Европейската комисия е оправомощена да приема технически мерки във връзка с обстоятелствата, формата и процедурите, приложими към изискванията за информация и уведомяване. На 25 август 2013 г. влезе в сила Регламент № 611/2013 на Европейската комисия относно мерките, приложими за съобщаването от страна на доставчиците на публичнодостъпни електронни съобщителни услуги за нарушения на сигурността на личните данни. Според регламента, доставчикът уведомява националния компетентен орган за всички нарушения на сигурността на личните данни не по-късно от 24 часа след откриване на нарушението, когато това е възможно. Счита се, че е открито нарушение на сигурността на лични данни, когато доставчикът е получил достатъчно информация, че е имало произшествие, свързано със сигурността, довело до компрометиране на лични данни. Националният компетентен орган предоставя на всички доставчици, установени в съответна държава-членка, сигурни електронни средства за съобщаване на нарушения в сигурността на личните данни. Когато е необходимо, Европейската комисия свиква заседания с компетентните национални органи, за да улесни прилагането на Регламент № 611/2013. На първата такава среща, състояла се на 18 септември 2013 г., представителят на КЗЛД - проф. Веселин Целков, запозна своите колеги от другите държави-членки с технологичното решение, което смята да въведе българският надзорен орган, за да отговори на изискванията на регламента.

На проведената на 11 март 2014 г. среща бяха докладвани промените, настъпили след предходното заседание, като бе отчетена активността на държавите членки по реализирането на

разпоредбите на Регламент 611. Докладвано бе за извършването на големи количества уведомления за нарушения, свързани с личните данни. Някои проблеми бяха разгледани от правната им страна, а други - от криминалната и свързаните с това разследвания. Обект на обсъждания бе установяването на една обща за всички форма на уведомяване, както и еднакво оценяване на нарушенията, с цел подобряване и улесняване на взаимодействието между страните. Дискутирани бяха възможностите за общ формат на съобщенията, което ще даде възможност на всички доставчици в рамките на Съюза да следват сходна процедура за съобщаване, независимо от това къде се намират или къде е било извършено нарушаването на сигурността на личните данни. Подчертана бе необходимостта от спазването на крайните срокове, с цел своевременно завършване на хармонизацията, като бе предложено общата форма да бъде представена преди крайния срок. Обсъдено бе осъществяването на взаимодействие между администраторите, от една страна, и обработващите, гражданите и органите по защита на данните, от друга. Дискутирано бе докладването за нарушения както в сигурността на данните, така и в системната сигурност. Европейската агенция по мрежова и информационна сигурност (ENISA) предложи проект на Индикативен списък на подходящи технологични мерки за защита.

На срещата бяха разгледани въпроси от различни предметни области – право, информационни технологии, взаимодействия. Дискутирани бяха връзките с други правни инструменти като предложението за нов законодателен пакет в областта на защитата на личните данни и предложението за директива за мрежова и информационна сигурност. Обсъдено бе състоянието и последните развития в нормативната база на информационната и мрежова сигурност. Обект на разисквания беше необходимостта от уведомяване в случай на неразбираеми или анонимизирани данни. Представен бе неизчерпателен проектосписък на действия по обработване на данни, включени в обхвата на Директивата за електронна неприкосновеност (Директива 2002/58/ЕО).

Три години след влизането в сила на Регламент № 611/2013, Европейската комисия ще представи доклад за прилагането му, неговата ефективност и въздействието му върху доставчиците, абонатите и физическите лица. Въз основа на този доклад, ще бъде преразгледано съдържанието на Регламент № 611/2013 в светлината на действащата нормативна уредба.

95-ТО ПЛЕНАРНО ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

Проведеното през месец април пленарно заседание на Работната група по член 29 от Директива 95/46/ЕО (Работна група по чл. 29) даде ход на инициатива за подобряване работата на Групата под ръководството на нейния нов председател – г-жа Изабел Фалк-Пиеретин, която в национално качество председателства френския надзорен орган за защита на данните.

В дневния ред на заседанието присъстваха още теми, свързани с европейската законодателна реформа в областта на защитата на личните данни, псевдонимизирането и анонимизирането на данни, подхода, основаващ се на управление на риска, регламентиране на отношенията администратор-обработващ лични данни, обработването на данни в интернет, както и с бъдещето на програмата „Сейф Харбър“, и осъществяването на достъп до лични данни от страна на службите за сигурност.

Дискусията върху законодателната реформа премина при отчитане на процесите в Европейския парламент и в Съвета. Проектът на общ Регламент за защита на данните е гласуван на първо четене в Европейския парламент с предложени редакции. Обсъжданията в Съвета са фокусирани върху един от ключовите и отворени към момента въпроси – принципа за „обслужване на едно гише“ за трансгранични компании. С оглед настоящите разглеждания в Съвета и гласуваните текстове в Парламента, Работната група по член 29 прие изявление относно позицията на националните надзорни

органи по механизма за „обслужване на едно гише“. Изявлението предлага компромисни решения между позицията на Европейския парламент и вариантите, дебатиран в Съвета по отношение управлението на трансграничните случаи. В своето изявление, Работната група излага основните елементи, които следва да отговарят на нуждите на бизнеса за централизирано вземане на решения, от една страна, и залагане на принципа за близостта по отношение на гражданите, от друга.

Въвеждането в бъдещия Регламент на съгласуван мултинационален надзор от страна на националните органи за защита на данните при решаването на трансгранични случаи, е основната причина за стартиралата в рамките на Работната група по чл. 29 инициатива за търсене на подобрени форми на сътрудничество и координация при съвместни операции.

Друга тема с постоянно присъствие в дневния ред на Работната група по чл. 29, която бе обсъждана в рамките на проведеното през април пленарно заседание, бе използването на лични данни в интернет. Подтеми на дискусиата бяха облачните технологии, големите масиви данни, уведомяването при нарушаване сигурността на данните, проследяване чрез устройства за вземане на отпечатъци и прилагането на подхода, основан на управление на риска. Този подход се налага все повече поради навлизането на големите масиви от данни (big data). Групата по чл. 29 работи върху изграждането на общ подход, който да представи в свое становище по въпроса. Подходът за управление на риска е в корелация с принципа за самоотчетност на администраторите на лични данни, който е заложен в новия Регламент за защита на данните.

Скорошните разкрития относно разузнавателните програми на службите за сигурност на САЩ, в комбинация с развитието на комуникационните технологии, наложиха прегледа на основната схема за прехвърляне на лични данни между ЕС и САЩ – програмата „Сейф Харбър“. През месец ноември 2013 г., Европейската комисия (ЕК) изготви Съобщение относно функционирането на програмата „Сейф Харбър“. В него ЕК призова за възстановяването на доверието в програмата „Сейф Харбър“, чрез предприемането на бързи съвместни действия за нейното модернизиране. Европейската комисия отправи редица препоръки към областите, които изискват подобрение. В отговор на комуникацията на ЕК, на своето заседание през месец април Работната група по чл. 29 прие текста на писмо до заместник-председателя на Европейската комисия Вивиан Рединг, с което се приветстват предприетите от ЕК действия, имащи за цел да укрепят доверието в ключов политически инструмент, какъвто е „Сейф Харбър“. В писмото се подчертава, че при сегашните обстоятелства и условия за трансфер, „Сейф Харбър“ не може да предложи адекватна защита и ревизирането на текстовете е наложително. В допълнение, към препоръките, изведени от ЕК, Работната група по чл. 29 посочва някои допълнителни елементи, които изискват подобрение. Препоръките на Групата обхващат приложимостта на европейското право спрямо американски компании, които имат оборудване за събиране и обработване на данни на територията на ЕС, гаранции за по-голяма прозрачност, по отношение на компаниите, които попадат в приложното поле на „Сейф Харбър“ и информацията, предоставяна на физическите лица. Препоръчва се по-детайлно описание на функциите за правоприлагане и надзор на компетентните органи. В писмото се обръща специално внимание на възможностите за съдебна и извънсъдебна защита на европейски граждани, чиито данни се обработват от компании, сертифицирани по „Сейф Харбър“ и по-специално възможностите за сезиране на надзорните органи за защита на данните, както на национално ниво, така и чрез т. нар. Европейски панел. Друга препоръка на Работната група по чл. 29 е налагането на ограничения по отношение достъпа на данни от страна на властите на САЩ. Тези ограничения следва да се базират на принципите за пропорционалност и необходимост от законодателството на ЕС. Не на последно място, в писмото се обръща внимание на възможността, националните надзорните органи да наложат забрана на потоците на данни към трети страни, съобразно правомощията им по закон.

В рамките на заседанието бе прието и становището на Работната група по чл. 29 относно наблюдението на електронните комуникации от страна на разузнавателните служби и службите за сигурност. В становището са представени националните практики на държавите-членки и се отправят редица препоръки за повече прозрачност и ефективен контрол. Приети бяха и текстовете на становище

относно *законовия интерес* и условията, които администраторите следва да изпълняват за използване на това основание за обработване на данни, както и на становище относно подходящи техники за анонимизиране на данни. Важен елемент от становището относно техниките за анонимизиране на данни е уточнението, че псевдонимизирането на данни не е метод за анонимизиране, а по-скоро мярка за сигурност, която намалява възможността за обвързване на преработените данни с идентичността на субекта на данни.

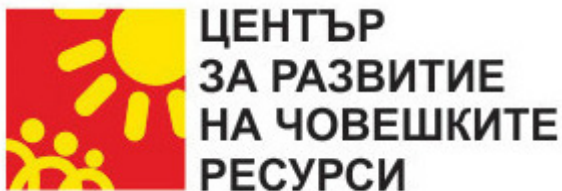
Становищата и съобщенията, приети на пленарното заседание на Работната група по чл. 29 на 9 и 10 април, са налични на [уеб страницата на Европейската комисия](#).

МЕДИЙНИ ИЗЯВИ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРОЕКТИ НА КЗЛД ПО ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА “АДМИНИСТРАТИВЕН КАПАЦИТЕТ”

Комисията за защита на личните данни управлява към момента 4 проекта, финансирани по Оперативна програма „Административен капацитет”, съфинансирани от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд. Това са проектите „Подобряване на управлението, организацията и функциите на Комисия за защита на личните данни, чрез провеждане на функционален анализ”, „Насърчаване на професионалното развитие на служителите на КЗЛД чрез прилагане на система от обучения съобразно техните професионални задължения”, „Повишаване на административния капацитет на Комисията за защита на личните данни за работа с бази данни, информационни системи и работа в екип” и „Усъвършенстване и разширяване на електронните услуги, предоставяни на бизнеса и гражданите от Комисията за защита на личните данни и интегрирането им с Единния портал за достъп до електронни административни услуги”.

Във връзка с управлението на проектите, КЗЛД организира периодично публични събития за запознаване на заинтересованата аудитория с тяхното реализиране.

На 24 март 2014 г. се състоя кръгла маса в рамките на проект „Подобряване на управлението, организацията и функциите на Комисия за защита на личните данни, чрез провеждане на функционален анализ”. Общата цел, заложена в този проект е подобряване на управлението, организацията и функционирането на КЗЛД. Тя включва в себе си няколко специфични цели като оптимизиране структурата и функциите на администрацията, повишаване ефективността на работата чрез оптимизиране на работните процеси и координацията между административните звена. Една от задачите на проекта е да се осигури информираност на всички заинтересовани страни, както и публичност на дейностите и резултатите от проекта. На кръглата маса бяха представени проекти на нормативни документи, изработени от външния изпълнител - консорциум „Обединение за добро управление”, а именно: проект на Методика за прилагане на Наредбата за минималните технически и организационни мерки за защита на личните данни, проект на Инструкцията за контролната дейност, както и проект на Методика за извършване на инспекции. Представените проекти на документи бяха подложени на дискусия, в която взеха участие представителите на външния изпълнител, експерти на КЗЛД, както и представители на присъстващите администратори на лични данни, сред които служители на „Космо България Мобайл”, Комисия за регулиране на съобщенията, Министерство на вътрешните работи, Министерство на правосъдието, Асоциация на банките в България, БТК ЕАД.

Програма
„Учене през
целия живот“

В рамките на този проект на **31 март 2014 г. бе проведено обучение за представители на КЗЛД**. В него взеха участие председателят, членовете и главният секретар на КЗЛД, както и 28 служители от администрацията. По време на обучението представителите на Консорциум „Обединение за добро управление” запознаха аудиторията с резултатите от проведения функционален анализ, както и с плана за действие и плана за управление на промяната. Бе проведена и дискусия относно моделирането на работните процеси в КЗЛД.

На 2 април 2014 г. Комисията за защита на личните данни организира пресконференция като част от изпълнението на други два проекта - „Насърчаване на професионалното развитие на служителите на КЗЛД чрез прилагане на система от обучения съобразно техните професионални задължения” и „Повишаване на административния капацитет на Комисията за защита на личните данни за работа с бази данни, информационни системи и работа в екип”. На събитието присъстваха служители на Комисията, външни гости от публичния и частния сектор, както и представители на медиите, които имаха възможност да задават въпроси към домакините по всички теми, които представляват интерес за тях. Г-жа Венета Шопова, председател на Комисията и ръководител на екипите за управление на двата проекта, представи техните цели и резултатите от свършената до момента работа. Двата проекта целят да повишат професионалните умения на служителите на Комисията, чрез провеждане на серия от обучения, предоставени от Института по публична администрация и външни изпълнители, избрани след провеждане на процедури по ЗОП. Общият брой на обучителните курсове по проектите е 37, като те включват разнообразна тематика – компютърни и езикови умения, правни и управленски дисциплини, подобряване на екипната работа и уменията за комуникация.

Работата по проектите на КЗЛД, финансирани по Оперативна програма „Административен капацитет”, продължава и съответно продължава политиката на осигуряване на прозрачност и информираност на всички заинтересовани страни.

ЛИЧНА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ И КОНКУРЕНТНОСПОСОБНОСТ В ЕРАТА НА ГОЛЕМИТЕ ДАННИ

В прессъобщение от 26 март 2014 г., Европейският надзорен орган по защита на личните данни (ЕНОЗД) – Питър Хъстингс, заявява, че събирането и контролът на огромни количества лични данни са източник на пазарна сила за най-големите играчи на световния пазар за интернет услуги. Личната информация се е превърнала във форма на валута, с която се плащат така наречените „безплатни“ онлайн услуги и е ценен нематериален актив за увеличаващия се брой компании, които работят в Европейския съюз. Питър Хъстингс заявява, че развитието на „големите данни” е разкрило пропуски в политиките на ЕС за конкуренцията, защитата на потребителите и защита на личните данни. ЕНОЗД посочва, че взаимодействието в тези частично припокриващи се области би минимизирало потенциалните вреди за хората.

В свое становище относно неприкосновеността на личния живот и конкурентоспособността в ерата на „големи данни”, озаглавено „Взаимодействието между защитата на данните, законодателството в областта на конкуренция и защитата на потребителите“, ЕНОЗД отбелязва, че „правилата на ЕС в тези области имат много общо помежду си - всеки има за цел да насърчи растежа и иновациите и да съдейства за благополучието на отделните потребители“. Понастоящем се води диалог между политици и експерти в тези области.

Различни сектори на икономиката като транспорт, здравеопазване, банково дело, енергетика, се стремят да използват потенциала на „големите данни“, които включват огромни обеми от лична информация.

В своето прессъобщение Питър Хъстингс посочва, че са проучени взаимодействията в правомерното обработване на лични данни и прилагането на правилата за контрол на антиконкурентни практики и пускане на пазара на така наречените „безплатни“ онлайн услуги. Това ще помогне за по-ефективното прилагане на правилата за конкуренцията и за потребителите, и ще стимулира пазара за предлагане на услуги, гарантиращи личната неприкосновеност.

Становището на ЕНОЗД „Взаимодействието между защитата на данните, законодателството в областта на конкуренцията и защитата на потребителите“ разглежда тези области в правото на ЕС в светлината на развитието на „големите данни“. В него се посочва необходимостта от по-пълно разбиране на огромния ръст на услугите, предлагани като „безплатни“, но в действителност изискващи заплащане под формата на личната информация на клиентите. Отбелязва се необходимостта от дефиниране на вреда за потребителите при прилагането на правилата за конкуренцията в условията на пазари, където мощни играчи могат да откажат достъп на гражданите до тяхната лична информация и да прилагат объркващи правила за поверителност. Подчертава се необходимостта от по-тесен диалог между регулаторните органи и експертите в областта на правилата и политиките за защита на личните данни, конкуренцията и защитата на потребителите, който би съдействал на избора на потребителите, разнообразието от услуги, защитаващи личната неприкосновеност и осъществяването на по-добър контрол на потребителите над личните им данни.

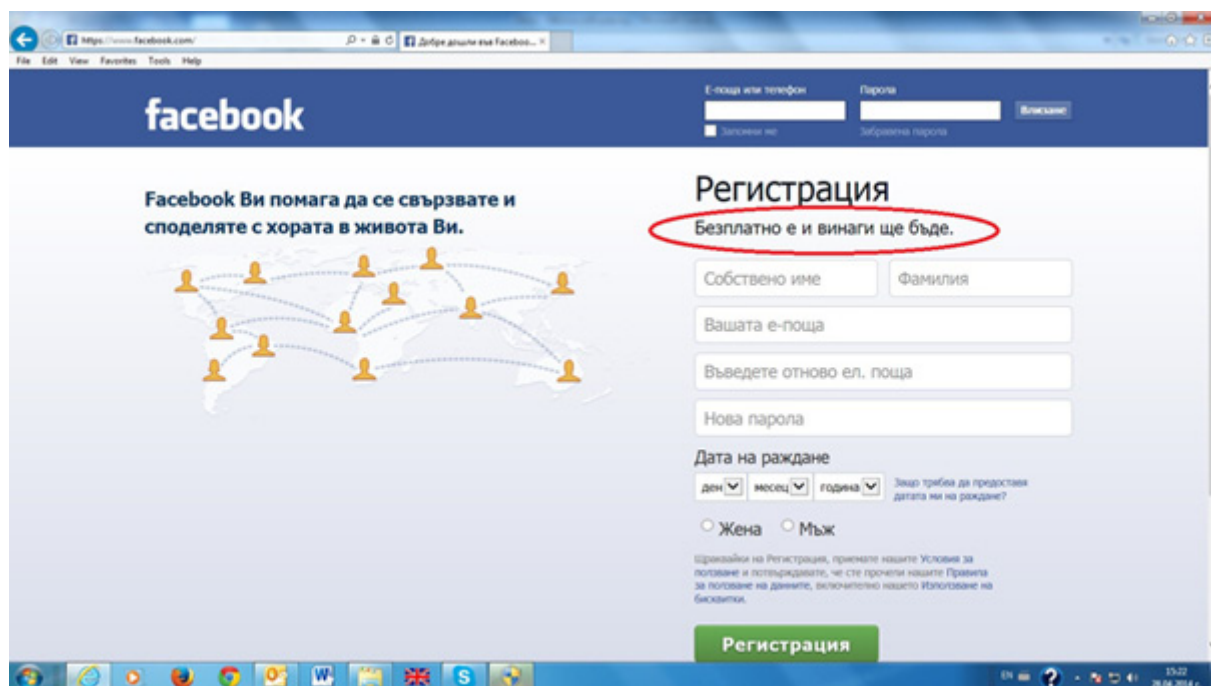
Европейският надзорен орган по защита на данните заявява готовността си да съдейства на дискусиите по тази тема между регулаторните органи, експертите и практиците от ЕС и САЩ. Израз на тази готовност е организираният от него на 2 юни 2014 година семинар, който ще се проведе в Брюксел.

ВЪЗМОЖНОСТИ И ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА В ЕРАТА НА ЦИФРОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ: ГОЛЕМИТЕ ДАННИ И МОРАЛНИЯТ РИСК

На 1 април 2014 г., под мотото „Европейските потребители в дигиталната ера“, се проведе Среща на върха на европейските потребители. На срещата Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) - Питър Хъстингс, произнесе реч на тема „Възможности и предизвикателства в ерата на цифровите технологии: големите данни и моралният риск“. В речта си Питър Хъстингс посочва, че няма никакво съмнение във факта, че с всеки изминал ден онлайн услугите заемат все по-голямо място в живота на хората. Ключов момент в тяхното предоставяне е потребителското търсене и в частност - разкриването (съзнателно или не) на лична информация от страна на потребителите. Скоростта, с която настъпват промените, е голяма. Ето защо в Европейския съюз спешно се налага необходимостта от рамка за отговорностите на организациите по отношение защитата на личните данни в ерата на интернет. Тази рамка трябва да е принципна и еднаква за традиционните и онлайн пазарите. Питър Хъстингс подчерта, че 800 дни след като Комисията е направила своите предложения за нова нормативна рамка за защита на данните, все още предстои правителствата на държавите-членки да се споразумеят за обща позиция.

В изказването на ЕНОЗД се засяга стратегическа по своя обхват тема – конкурентоспособността и неприкосновеността на личния живот в ерата на „големи данни“. Във връзка с това, Питър Хъстингс се спира на понятието „морален риск“. На ниво Европейски съюз, както правната рамка за защита на потребителите, така и правилата за защита на личните данни, признават опасността от този специфичен случай на информационна асиметрия. Според Хартата на основните права, хората имат проактивно

право да очакват, че всяко обработване на личните им данни трябва да бъде справедливо и законно, за конкретни и прозрачни цели. Имат право да знаят кой обработва личните им данни и за какви цели.

Питър Хъстингс посочва, че наличието на „големите данни“ налага не само възможността, а и необходимостта политиките и регулаторните органи да работят в tandem. ЕНОЗД прави препратка към свое становище, в което разглежда въпроса за пазара на безплатни продукти, които са характерна черта на нарастващия брой сектори на цифровата икономика. Търсачките, социални медии, съхранение и споделяне на файлове - това са само част от услугите, за които хората си представят, че са безплатни, и за които потребителят е насърчаван да вярва, че са безплатни. (виж началната страница на Facebook - „Регистрация - Безплатно е и винаги ще бъде“). В действителност те са предназначени за максимизиране на информацията, което пък трябва да привлече тези, които търсят максимална възвръщаемост на рекламите си. В своето становище ЕНОЗД е изказал предположение, че при разглеждането на „пазарна мощ“, „господство“ и „потенциал за злоупотреба“ в цифровата икономика, може да се окаже необходимост от нова концепция за „причиняване на вреда на потребителите“. Вследствие на мрежови ефекти, пазарите в цифровата икономика клонят по-лесно към концентрация. Много хора искат да използват едни и същи услуги като техни приятели и познати. Засилва се необходимостта от прозрачни и разбираеми твърдения за това как ще се използват личните данни на потребителите. ЕНОЗД отбелязва, че често хората не са наясно с това как тяхното поведение в мрежата се проследява, как се събират и продават техните лични данни. Обикновено хората са слабо информирани, и само в редки случаи мога да имат пълен контрол над това, което всъщност е тяхна собственост. Европейският надзорен орган по защита на данните изразява надеждата си, че един искрен диалог между експертите в областта на защитата на данните ще определи политиките и правните решения, които могат да преодолеят тези пропуски. Такъв диалог би бил средство за заемане на единна цялостна позиция по основните въпроси за „легитимността“ и „силата“ в цифровата икономика, два европейски и глобални проблема, които засягат както основните човешки права, така и интересите на потребителите и бизнеса.

ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПРЕДПИСАНИЯ

ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПРЕДПИСАНИЕ

На свое редовно заседание, проведено на 17.04.2014 г. (Протокол № 11 от 17.04.2014 г.), Комисията за защита на личните данни констатира, че Централната изборителна комисия е изпълнила нормативно установените изисквания на чл. 136 от Изборителния кодекс (ИК) и е осигурила възможност всеки изборител - български гражданин, да прави справка в списъка по чл. 133, ал. 3, т. 5 по единен граждански номер, съответно по личен номер за всеки изборител - гражданин на друга държава-членка на Европейския съюз.

В същото време КЗЛД счита, че разработеният и използван от ЦИК софтуер следва да осигури необходимото ниво на защита в изпълнение на чл. 23 от ЗЗЛД и Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

Във връзка с това и на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), Комисията за защита на личните данни издава следното задължително предписание на Централната изборителна комисия (ЦИК) в качеството на администратор на лични данни в следния смисъл:

1. Да се въведе допълнителна идентификация на изборителите, при която всеки от тях да получава личен код за достъп за извършване на справка. Получаването на този код да става по всички възможни комуникационни канали: мобилен телефон, стационарен телефон, факс, електронна поща или лично, съобразно желанието на изборителя. Достъпът до системата за справка по чл. 136 от ИК да се осъществява чрез ЕГН и личния код за достъп.

2. В системата за сигурност на използвания софтуер (електронната услуга на ЦИК по чл. 136 от ИК) да се въведе допълнително ниво на защита за проверка на място, време и последователност на заявките за справка, анализиране на резултатите и възможност за реакция от страна на ЦИК за забрана на достъпа до системата.

КЗЛД дава срок от 5 (пет) календарни дни за изпълнение на задължителните предписания. ЦИК следва да уведоми КЗЛД за тяхното изпълнение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

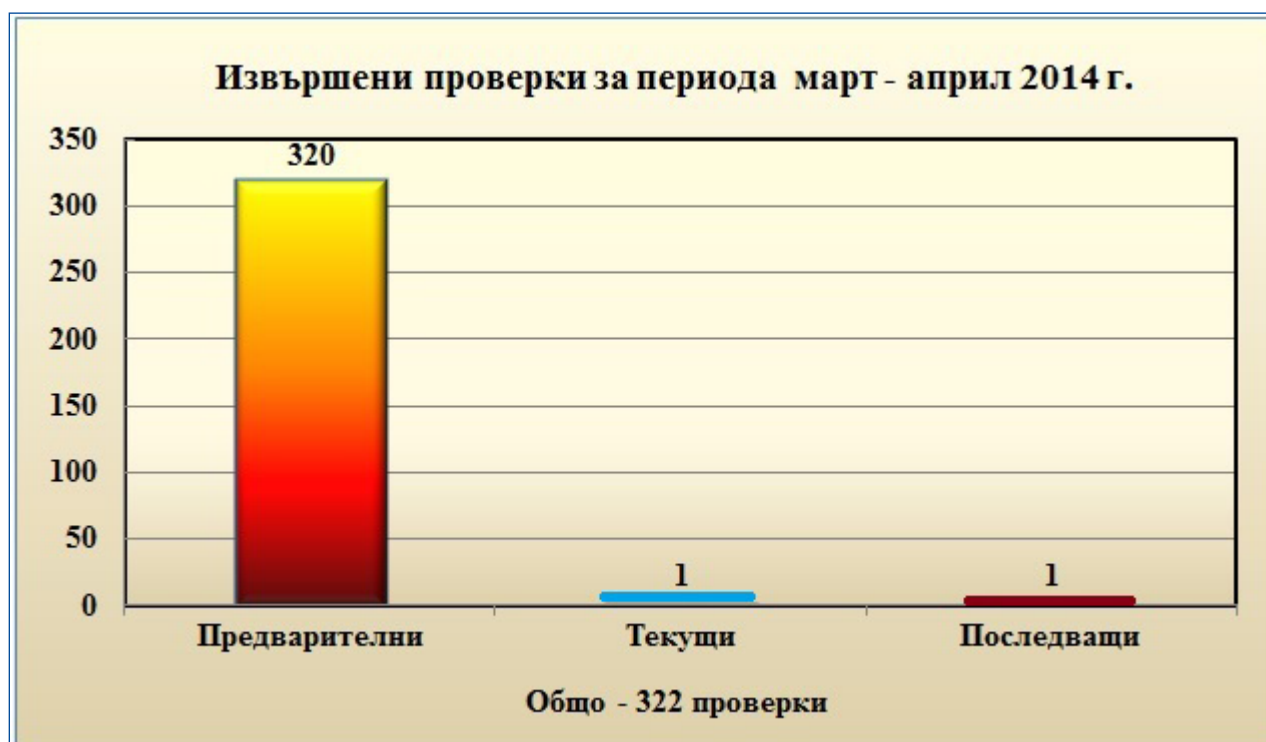
Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2014 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците март и април 2014 г. са извършени **общо 322 проверки**.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 176 от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на Комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 320 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

През този период приключи плановата проверка на Държавна агенция за закрила на детето без констатиране на нарушения. В процес на приключване са проверките на Служба „Военна полиция“ и Комисия за финансов надзор.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни за 2014 г.“ бяха открити проверките на Държавна агенция „Технически операции“, „Застрахователна компания Лев Инс“ АД и „Директ Кредит България“ ЕООД.

През периода са съставени **2 акта за установяване на административни нарушения** и са издадени **4 наказателни постановления**.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2014 г.

През периода март-април 2014 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 3600 потребителски профили на АЛД. От тях 3466 са на АЛД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 134 - на АЛД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 325420 потребителски профила – 295203 на АЛД, подали заявления за регистрация и 30217 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение. За 7120 АЛД са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД – 3191 нови АЛД. С това общият брой на вписаните АЛД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 255023;
- за освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 72 АЛД, с което общият брой на освободените от регистрация достигна 27421;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – 57 АЛД, с което общият им брой достигна 1886;
- за отказ вписването в регистъра на КЗЛД за 293 АЛД, като 24 от тях са възобновили процедурата по регистрация. В края на отчетения период общият брой на АЛД с отказ от вписване в регистъра е 2379.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 265 АЛД.

През периода са обработени 3791 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 7827 електронни съобщения до АЛД, а във входящата поща на електронната система са получени 46 писма, по които е взето отношение.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № 440/2013 гр. София, 14.03.2014 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 19.02.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № 440/20.11.2013 г. от проф. А.К. и М.К. за злоупотреба с лични данни.

Жалбоподателите проф. А.К. и М.К. сезират Комисията с жалба вх. № Ж-440/ 20.11.2013 г. като излагат твърдения за злоупотреба с личните им данни от трето неизвестно лице/лица по повод използването и разпространението на данните им в множество интернет сайтове чрез публикуване на обяви, уронващи престижа, честта, доброто им име и достойнство. Част от посочените сайтове са: www.555.bg, www.zor.bg, www.alo.bg, www.samotno.net, www.sexobqvi.net, www.obiavi.bg, www.burzo.net, www.vip-obqvi.com, www.bezplatno.net, www.bezplatno.bg, www.obiavi.info, www.ebemi.se, www.predlaga.bg, www.avanta.cc и др. Към жалбата се прилагат 9 бр. писма с допълнително изложени твърдения и доказателства (вх. № П-7394/21.11.2013 г., П-7449/25.11.2013 г., П-7417/22.11.2013 г., П-7829/11.12.2013 г., П-7792/10.12.2013 г., П-8015/18.12.2013 г., П-8136/ 27.12.2013 г., П-235/16.01.2014 г.). При публикации в изброените сайтове са използвани имената на жалбоподателите, телефони, адрес.

Жалбоподателите твърдят, че са подложени на огромен психически тормоз и в жалбите са изложени искания към Комисията за сезиране на ДАНС, МВР, прокуратурата, за изискване на информация от мобилните оператори по повод получените анонимни обаждания, за даване на задължителни предписания на администраторите на съответните сайтове за заличаване на лични данни, за установяване IP адресите на лицата, които са злоупотребили с информацията и респ. налагане на санкции.

Жалбоподателите сезират по случая и Върховна административна прокуратура.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, както и с оглед спазването на принципа за процесуална икономия и бързина се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П-7650/04.12.2013 г. жалбата е изпратена за предприемане на действия по компетентност на СРП, съгласно волята на жалбоподателите.

С писмо изх. № П-7644/04.12.2013 г. жалбата е изпратена за отношение по компетентност до МВР.

С писмо изх. № П-7645/04.12.2013 г. жалбата е изпратена на ДАНС за извършване на проверка по изнесените в нея факти.

С писмо изх. № П-7646/04.12.2013 г. от М. е изискано информация по отношение на абонатите, за които жалбоподателите предоставят сведения за оказване на психически тормоз. Към момента не е предоставена информация.

С писмо изх. № П-7618/03.12.2014 г. от Г. е изискано информация по отношение на абонатите, за които жалбоподателите предоставят сведения за оказване на психически тормоз. С писмо вх. № П-

7940/16.12.2013 г. от страна на мобилния оператор се предоставя информация за трите имена и ЕГН на две от лицата, посочени от жалбоподателите от чийто номер са извършвани обезпокоителни обаждания.

С писмо изх. № П- 7617/03.12.2013 г. от В. е изискано информация по отношение на абонатите, за които жалбоподателите предоставят сведения за оказване на психически тормоз. С писмо вх. № П-7789/10.12.2013 г. от страна на мобилния оператор се предоставя информация за трите имена на едно от лицата, посочени от жалбоподателите от чийто номер са извършвани обезпокоителни обаждания.

С писмо вх. № П-191/14.01.2014 г. МВР изисква от КЗЛД да се предостави копие от жалбата и събраните по нея материали във връзка с образувана проверка по прокурорска преписка № 10923/2013 г. на СГП. Копие от преписката по жалбата е изпратено с изх. № П- 348/21.01.2014 г.

С писма вх. № П-7519/27.11.2013 г., П-7974/17.12.2013 г. и П-586/03.02.2014 г. от Върховна административна прокуратура се възлага на КЗЛД проверка по случая, като се удължава и срока за извършването ѝ. ВАП е уведомена за правомощията на Комисията и извършеното да момента с писма изх. № П-7649/04.12.2013 г. и П-351/21.01.2014 г.

С писмо вх. № П-651/05.02.2014 г. от страна на МВР се предоставя информация относно предприетите по случая действия. Съобщава се, че във връзка с данни за извършени престъпления и установяване на извършителите им са изготвени искания до СРС за предоставяне на информация за собственост и трафични данни на мобилни телефони, за които има данни, че ползвателите им са обезпокоявали жалбоподателите. Съобщава се, че А.К. е подал сигнал и до СРП, СГП, и отдел „Противодействие на престъпленията в отраслите на икономиката“ при ГД „Полиция“. Материалите по случая ще бъдат изпратени и присъединени към пр.пр. № 10923/2013 г. по описа на СГП.

С оглед така установената фактическа обстановка жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява Наказателния кодекс, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Производства пред КЗЛД се развиват по реда на Административнопроцесуалния кодекс / АПК/. В чл. 54, ал. 1, т. 3 от същия е предвидено, че производството се спира когато в хода му се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаването на акта.

В конкретната жалба се излагат данни за извършване на престъпления по чл. 319а и чл. 319 д от НК, както и престъпления по чл. 148, ал. 1 т. 1 и ал. 2 от НК, чл. 148а и евентуално чл. 171а от НК, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК от разследващите органи.

От друга страна следва да се има предвид, че Законът за защита на личните данни /ЗЗЛД/ се прилага за защита правата на физическите лица при обработване на личните им данни от субекти, имащи качество на администратори на лични данни. Качеството на администратор на лични данни има редица характеристики, посочени в чл. 3 от ЗЗЛД. Не случайно чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД уговаря, че приложното поле на закона се изключва по отношение на физически лица за техните лични и домашни дейности.

В правомощията на КЗЛД съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Производството по разглеждане на жалби пред Комисията е подчинено на административнопроизводствените правила на АПК. С оглед на тях е необходимо органът служебно да проверява предпоставките за допустимост на жалбата, една от които е наличието на пасивна легитимация. В конкретния случай претенциите на жалбоподателите са насочени спрямо действията на трето неизвестно лице/лица, неправомерно използващо техни лични данни. Поради тази причина на този етап не може да бъде конституирана ответна страна по жалбата, тъй като няма достатъчно данни относно нарушителя/нарушителите с оглед на които да се прецени доколко те имат качество на администратори на лични данни и следва да се изчакат резултатите от пр.пр. № 10923/2013 г. по описа на СГП.

Имайки предвид гореизложеното и на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК Комисията счита, че производството по жалбата следва да бъде спряно до образуване или отказ за образуване на досъдебно производство, като копие от решението да бъде изпратено за сведение до ВАП и СГП, поради което

РЕШИ:

Спира производството по жалба с рег. № 440/20.11.2013 г. от проф. А.К. и М.К. за злоупотреба с лични данни.

Решението може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-403/2014 г.

София, 28.03.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 12.02.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда редовността на жалба с регистрационен № Ж-403/ 22.10.2013 г., подадена от Н.Б.Ф. срещу „К.Б.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Г-н Н.Б.Ф. сезира Комисията за защита на личните данни с настоящата жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на „К.Б.“ ЕООД. Жалбоподателят информира, че неколккратно с него се свързал служител на дружеството с искане да заплати парично задължение към „М.“ ЕАД в размер на 627 (шестстотин двадесет и седем лева) лв. Г-н Н.Б.Ф. твърди, че служителят знаел, че работи в Министерство на вътрешните работи и го „заплашвал със съд, с частен съдебен изпълнител и заповест за заплатата“.

Жалбоподателят е озадачен как и откъде колекторската фирма разполага с личните му данни – единен граждански номер, адрес и номер на мобилен телефон.

Към жалбата не са приложени доказателства, същата е подадена по електронен път и не е подписана.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че то изхожда от посочения в него гражданин, административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от АПК и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, до жалбоподателя е изпратено писмо на Председателя на Комисията (П-7132/08.11.2013 г.), с указания че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и трябва да бъде потвърдена в три дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочен от жалбоподателя адрес за кореспонденция, а именно: *****. Видно от известие за доставка № AR2100015838665, писмото с указанията е върнато в цялост в деловодството на КЗЛД, с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсено“.

В тази връзка и на основание чл. 61, ал. 3 от АПК е подготвено съобщение до жалбоподателя с указания да потвърди жалбата си. На 20.01.2014 г. съобщението (СЩ-8/ 16.01.2014 г.) е публикувано на официалния сайт на КЗЛД – www.crdp.bg, раздел „Съобщения“. Копие от същото е поставено и на таблото за обявления, находящо се в административната сграда на Комисията.

Подадената от Н.Б.Ф. жалба с рег. № Ж-403/22.10.2014 г. не е подписана, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити, с оглед което същата е нередовна. Жалбоподателят е уведомен, че следва да подпише жалбата, но в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени и жалбата не е потвърдена.

Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от АПК административния орган следва да прекрати производството, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК - когато жалбата не е потвърдена в законоустановения срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с регистрационен № Ж-403/22.10.2013 г., подадена от Н.Б.Ф. срещу „К.Б.“ ЕООД за нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж - 449/2014 г.
София, 28.03.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно закрито заседание, проведено на 12.02.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по допустимост жалби с регистрационни номера Ж- 449/27.11.2013 г. и Ж-462/02.12.2013 г., подадени от П.Й.В. срещу „БТК“ АД (БТК АД) и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Г-жа П.Й.В. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба, заведена с рег. № Ж-449/27.11.2013 г., в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от страна на БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД.

Жалбоподателката информира, че е била в договорни отношения с БТК АД, които през август 2008 г. е прекратила и сочи, че след прекратяване на договора дружеството „неоснователно генерира една допълнителна сметка“.

Г-жа П.Й.В. твърди, че през месец юли 2012 г. неколkokратно е уведомена от служители на „С.Г.Г.“ ООД, че „БТК“ АД е прехвърлило вземането си, произтичащо от сключен с нея договор за мобилни услуги, на „С.Г.Г.“ ООД. Твърди също, че е обяснила на служители на колекторската фирма, че претендираното вземане е несъществуващо (неоснователно генерирано), а дори и да е съществуващо е погасено по давност, но въпреки това настоятелните и заплашителни обажданията от „С.Г.Г.“ ООД продължили в рамките на няколко дни, което й причинило неудобства и здравословни проблеми.

Г-жа П.Й.В. твърди, че на 13.11.2013 г. на входната врата на жилището й било залепено „Уведомление за цесия“ от „С.Г.Г.“ ООД, копие от което е приложено към жалбата.

Жалбоподателката твърди, че не е била уведомена от БТК АД преди личните й данни да бъдат предоставени на „С.Г.Г.“ ООД, както и че не е давала съгласието си БТК АД да разкрива личните й данни на трети лица. Твърди също, че не е предоставяла на мобилния оператор или на колекторската фирма информация за мобилния си номер и счита, че дружествата са придобили тази информация неправомерно от други администратори на лични данни.

Г-жа П.Й.В. смята, че с действията си двете дружества са нарушили Закона за защита на личните данни и разпоредбите на Закона за задълженията и договорите, по-конкретно разпоредбите уреждащи прехвърлянето на вземания (цесия) и желае налагане на справедливи имуществени санкции.

За случая г-жа П.Й.В. е сезирал и Комисията за защита на потребителите, откъдето жалбата й е препратена за разглеждане по компетентност в Комисията за защита на личните данни и заведена с рег. № Ж-462/02.12.2013 г.

С оглед съдържанието на жалби с рег. № Ж-449/27.11.2013 и Ж-462/02.12.2013 г. и обстоятелството, че са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД, Комисията приема, че са налице предпоставките на чл. 32 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за разглеждането им в рамките на едно общо административно производство.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства от БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД е изискано изразяване на писмено становище и представяне на относимите по случая доказателства.

От страна на „БТК“ АД ангажират становище за неоснователност на подадената от г-жа П.Й.В. жалба и информират, че жалбоподателката е била титуляр по договор за фиксирана гласова услуга за номер *****, същият прекратен считано от 12.09.2008 г., след подписано от г-жа П.Й.В.

допълнително споразумение за закриване на телефонния пост. Твърдят, че г-жа П.Й.В. има неплатено парично задължение в размер на 13,99 лв. с ДДС, във връзка с ползваните по договора услуги.

От дружеството информират, че по силата на сключен със „С.Г.Г.“ ООД договор за цесия от дата 27.04.2012 г. задължението на г-жа П.Й.В. е прехвърлено на колекторската фирма, като последната е упълномощена да уведоми длъжниците за извършената цесия. Сочат, че въз основа на сключения договор и съобразно разпоредбите на Закона за задълженията и договорите на цесионера са предадени всички документи, удостоверяващи вземането. Твърдят, че предоставените лични данни за жалбоподателката са тези, които тя е посочила при сключване на договора за фиксирана телефонна услуга и че дружеството не разполага и не е предоставяло на „С.Г.Г.“ ООД различни от тези данни.

Към становището на БТК АД са приложени заверени копия на: Допълнително споразумение за закриване на телефонен пост за номер *****, сключено между жалбоподателката и БТК АД; Месечна сметка № 1029042058/04.09.2008 г.; Кредитно известие № 1031055082/04.10.2008 г.; Уведомление по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, адресирано до КЗЛД; Договор за прехвърляне на вземания, сключен на 27.04.2012 г. между БТК АД и „С.Г.Г.“ ООД, в едно с приложение № 6 към него; Пълномощно.

От страна на „С.Г.Г.“ ООД изразяват становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че обработват личните данни на жалбоподателката въз основа на сключен между дружеството и БТК АД договор за цесия от 27.04.2012 г., по силата на който задължението на г-жа П.Й.В. към мобилния оператор е прехвърлено на колекторската фирма, в едно с документите обезпечаващи вземането. Относно твърденията на жалбоподателката, че дружеството неправомерно се е сдобило с информация за телефонния ѝ номер, от същото сочат, че телефонният номер на г-жа П.Й.В. е предоставен от БТК АД, при цедиране на вземането.

От „С.Г.Г.“ ООД оспорват твърдението на жалбоподателката, че на 13 ноември 2013 г. дружеството е залепило на входната врата на жилището на г-жа П.Й.В. „Уведомление за цесия“. Твърдят, че на 22.06.2012 г. и 21.09.2012 г. до жалбоподателката са изпратени писма, уведомяващи я за прехвърляне на задължението ѝ, както и че е осъществяван телефонен контакт с нея. Информират, че от страна на жалбоподателката е постъпило възражение за изтекла погасителна давност по отношение на задължението ѝ, въз основа на което „случая е спрял и жалбоподателката повече не е търсена за задължението“.

Към становището на колекторската фирма са приложени заверени копия на: Договор за събиране на вземания от дата 27.04.2012 г., сключен между „БТК“ АД и „С.Г.Г.“ ООД, в едно с Приложение № 2 към договора; Приемо-предавателен протокол № 2 от дата 06.06.2012 г.; Пълномощно.

На 07.01.2014 г. е проведен телефонен разговор по инициатива на жалбоподателката, в рамките на който тя е уточнила, че полученото през ноември 2013 г. уведомление за цесия от „С.Г.Г.“ ООД, касае нейно задължение - неоснователно генерирана допълнителна сметка при прекратяване на договор за услуги с „БТК“ АД, за което е била уведомена от „С.Г.Г.“ ООД и през месец юли 2012 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

С оглед обстоятелството, че правомощията на КЗЛД са само и единствено в сферата на защита на личните данни следва да се отбележи, че наведените от жалбоподателката твърдения за нарушение на разпоредби от Закона за задълженията и договорите, уреждащи цесията и твърденията в насока нелоялна търговска практика са извън компетентността на КЗЛД и по тях Комисията не следва да вземе отношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си КЗЛД следва да бъде валидно сезирана.

Подадените от г-жа П.Й.В. жалби (Ж-449/27.11.2013 г. и Ж-462/02.12.2013 г.) съдържа задължително изискуемите реквизитите, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са процесуално недопустими, поради следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличието на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Сроковете са преклузивни и изтичането им преклудира възможността на административния орган да се произнесе по съществото на искането.

В конкретния случай, видно от събраните по административната преписка доказателства и от твърденията на страните, се налага извода, че жалбоподателката е узнала през юли 2012 г., че личните й данни, в качеството й на страна по договор за телефонни услуги сключен с БТК АД, са обработени от дружеството чрез действия по предоставянето им на „С.Г.Г.“ ООД.

С оглед обстоятелството, че г-жа П.Й.В. е сезирала КЗЛД през ноември 2013 г. следва, че към момента на депозиране на жалбите преклузивния едногодишния срок от узнаване на нарушението е изтекъл. Жалбите са подадени след срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от което следва извода, че същите са просрочени и като такива са недопустими за разглеждане по същество.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява за разглеждане в рамките на едно административно производство жалби с регистрационни номера Ж-449/27.11.2013 и Ж-462/02.12.2013 г., подадени от П.Й.В. срещу „БТК“ АД и „С.Г.Г.“ ООД;

2. На основание 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД обявява жалби с регистрационни номера Ж-449/27.11.2013 г. и Ж-462/02.12.2013 г. за недопустими - просрочени и прекратява образуваното административно производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж - 420/2013 г.
София, 08.04.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 12.03.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалби с регистрационни номера Ж-420/06.11.2013 г., Ж-431/13.11.2013 г. и Ж-434/15.11.2013 г., подадени от Ц.А.М. срещу „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Ц.А.М. жалба, заведена с рег. № Ж-420/06.11.2013 г., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от страна на „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

Жалбоподателката твърди, че на 10.06.2011 г., в магазин на „Х.-Т.“ ЕООД е сключила договор за предоставяне на мобилни услуги с „М.“ ЕАД, получила е СИМ карта № **** и телефонен апарат Самсунг Е1081, сериен № 35505404596556.

Г-жа Ц.А.М. твърди, че мобилният оператор не успял да активира СИМ картата повече от 84 часа и поради този факт на 14.06.2011 г., в „същият магазин“ депозирала молба за прекратяване на сключения договор, върнала получения мобилен апарат и неактивираната СИМ карта. Твърди, че инструкции за прекратяване на договора, връщане на апарата и картата са й дадени лично от служители на мобилния оператор. Сочи, че е предплатила такса за първия месец от сключения договор, която помолила същата да й бъде върната на посочена от нея банкова сметка, което до момента на подаване на жалбата й в КЗЛД не се е случило.

Г-жа Ц.А.М. твърди, че на 05.11.2013 г. получила обаждане от служител на фирма „Ф.П.К.“ ООД, който я уведомил за парично задължение към „М.“ ЕАД в размер на 120 (сто и двадесет) лева, което следва да плати. По този повод жалбоподателката сочи, че се свързала с мобилния оператор откъдето я уведомили, че има неплатени задължения по договор за мобилни услуги сключен с дружеството.

Жалбоподателката информира, че след 10.06.2011 г. има промяна в настоящия си адрес, за която не е уведомила мобилния оператор, с оглед факта, че е прекратила договорните си отношения с него. Сочи, че не е получавала писма, фактури или известия във връзка с посочените парични задължения.

Жалбоподателката смята, че след като правомерно е прекратила договора за мобилни услуги сключен с „М.“ ЕАД, последният е злоупотребил с личните й данни, като е предоставил същите на „Ф.П.К.“ ООД. Г-жа Ц.А.М. смята, че с действията си двете дружества са нарушили разпоредбите на Закона за защита на личните данни и правата й на потребител.

Към жалбата не са приложени доказателства, същата е подадена от имейл адрес **** на електронната поща на КЗЛД. Жалбата не е подписана с електронен подпис.

Жалба със същото съдържание е подадена на хартиен носител от г-жа Ц.А.М. до Комисията за защита на личните данни и е заведена с рег. № Ж-431/13.11.2013 г. Жалбата е без приложения.

За случая г-жа Ц.А.М. сезира и Комисията за защита на потребителите, откъдето жалбата й е препратена за разглеждане по компетентност в Комисията за защита на личните данни и заведена с рег. № Ж-434/15.11.2013 г. Жалбата е подадена по електронен път и не е надлежно подписана, към нея като доказателства е приложено копие на договор за мобилни услуги от дата 10.06.2011 г., сключен между жалбоподателката и „М.“ ЕАД.

С оглед обстоятелството, че жалба с рег. № 420/06.11.2013 г. и жалба с рег. № 434/15.11.2013 г. не са надлежно подписани, до жалбоподателката е изпратено писмо с указания да потвърди посочените

жалби. Указанието е изпълнено и в законоустановения срок жалбоподателката е потвърдила жалбите си.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства от „М.“ ЕАД, „Ф.П.К.“ ООД и „Х.-Т.“ ЕООД е изискано изразяване на писмени становища и представяне на относимите по случая доказателства.

От страна на мобилният оператор изразяват становище за неоснователност на жалбата. Сочат, че жалбоподателката е страна по валидно сключен с дружеството договор № М2786582/10.05.2011 г. за предоставяне на мобилни услуги за номер *****, по повод който има неплатени задължения в размер на 123.80 (сто двадесет и три лева и осемдесет стотинки). Твърдят, че г-жа Ц.А.М. не е изпълнил задълженията си по договора, а именно не е заплатила четири последователни фактури (№232658351/25.07.2011г., №235007374/24.08.2011 г., №237837693/24.09.2011 г. и №240249134/23.10.2011 г.) за ползваните от нея услуги, в резултат на което на 05.02.2012 г. достъп до мрежата на номер ***** е прекратен, а на г-жа Ц.А.М. е начислена неустойка в размер на 123.80 лв. (сто двадесет и три лева и осемдесет стотинки) за неизпълнение на произтичащите от договора й задължения.

От мобилния оператор оспорват твърденията на жалбоподателката за едностранно прекратяване на договора от нейна страна и сочат, че към момента на депозиране на жалбата си в КЗЛД, жалбоподателката не е платила задълженията си.

От мобилният оператор сочат, че с цел събиране на просрочените задължения на г-жа Ц.А.М. и въз основа на сключен с „Ф.П.К.“ ООД договор за събиране на вземания, личните данни на жалбоподателката са предоставени на колекторската фирма за предприемане на действия по събиране на задължението й, произтичащо от сключения договор за мобилни услуги.

Към становището на мобилния оператор са предоставени заверени копия от: Удостоверение за актуално състояние; Пълномощно; Договор № М2786582/10.05.2011 г. за предоставяне на мобилни услуги сключен с жалбоподателката, в едно с приложенията към него; Дубликат на фактури с № 0232658351/25.07.2011 г., № 0235007374/24.08.2011 г., № 0237837693/24.09.2011 г. и № 0240249134/23.10.2011 г., в едно с Приложение „А“ към тях; Договор за събиране на вземания, от дата 30.04.2013 г., сключен между „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

От страна на „Ф.П.К.“ ООД е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата. От дружеството твърдят, че обработва лични данни на жалбоподателката законосъобразно, въз основа на сключен с „М.“ ЕАД договор за събиране на вземания, по силата на който на 18.09.2013 г. мобилният оператор е предоставил на колекторската фирма личните данни на г-жа Ц.А.М. за целите на събиране на задължението й произтичащо от договора за предоставяне на мобилни услуги.

Информират, че служители на дружеството са осъществили два телефонни разговора с жалбоподателката, а също и че „на 19.11.2013 г. случаят е временно спрян за работа от страна на възложителя „М.“ ЕАД и към настоящият момент данните не се обработват“. Към становището е приложено пълномощно за представителна власт в полза на адв. Г. от САК.

От страна на „Х.-Т.“ ЕООД е изразено становище, в което твърдят, че след извършена проверка по случая се установило, че жалбоподателката е посетила „магазин на Х.-Я.С.“, където е сключила договор за мобилни услуги с „М.“ ЕАД за срок от две години и тарифен план „Mtel Комфорт 250“, както и че е получила сочения в жалбата мобилен апарат и СИМ карта.

От „Х.-Т.“ ЕООД твърдят, че дружеството е обработило личните данни на жалбоподателката правомерно, в качеството си на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора на лични данни – „М.“ ЕАД за целите на сключения договор за мобилни услуги.

Относно твърденията на жалбоподателката, че е подала молба за прекратяване на сключения договор за мобилни услуги и е върнала получената СИМ карта, твърдят че посочените в жалбата

входящи номера за съответните действия не съответстват на входящите номера давани от „Х.-Т.“ ЕООД и предполагат, че същите са от номерацията на мобилния оператор.

Към становището, като доказателства са приложени заверени копия на: Извлечение от договор от дата 01.12.2005 г., сключен между „М.“ ЕАД и „Х.-Т.“ ЕООД, в едно с приложение № 4 към него; Пълномощно; Инструкция № 1 за изискваните документи от абонати и потребители при сключване на договори и предоставяне на услуги от „М.“ ЕАД.

В хода на образуваното административно производство по случая, от жалбоподателката е изискано да представи доказателства в подкрепа на твърденията си, че е прекратила сключеният с „М.“ ЕАД договор за предоставяне на мобилна услуга. Осъществен е и телефонен разговор с г-жа Ц.А.М., в рамките на който, жалбоподателката е информирана за разпределението на доказателствената тежест в процеса и повторно е уведомена, че в случай че разполага с екземпляр от цитираните от нея молби с вх. № 245542/14.06.2011 г. и № 2462431/14.06.2011 г., следва да представи същите пред КЗЛД.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си КЗЛД следва да бъде валидно сезирана.

Подадените от г-жа Ц.А.М. жалби (Ж-420/06.11.2013 г., Ж-431/13.11.2013 г. и Ж-434/15.11.2013 г.) са редовни, респективно процесуални допустими. Същите са подадени от надлежна страна при наличие на правен интерес, депозиран са в законоустановения срок по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, до компетентен да се произнесе орган.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбите, с които е сезирана Комисията.

В конкретния случай администратор на лични данни е „М.“ ЕАД, „Х.-Т.“ ЕООД и „Ф.П.К.“ ООД са администратори на лични данни на собствено основание, но в случай обработват личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на мобилния оператор, в качеството си на обработващи личните данни.

Дружествата за изпълнили задължението си по чл. 17 на ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни, със идентификационни номера съответно № 50151, № 499 и № 316676.

На закрито заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 12.02.2014 г., жалби с рег. номера Ж-420/06.11.2013 г., Ж-431/13.11.2013 г. и Ж-434/15.11.2013 г. са обявени за процесуално допустими и са обединение за разглеждане в рамките на едно общо административно производство. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател - Ц.А.М., ответна страна – „М.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни и заинтересовани страни – „Ф.П.К.“ ООД и „Х.-Т.“ ЕООД.

На 12.03.2014 г. е проведено редовно открито заседание на Комисията, на което подадените от г-жа Ц.А.М. жалби са разгледани по същество.

Жалбоподателката г-жа Ц.А.М., редовно уведомена, не се явява, не изпраща представител.

„М.“ ЕАД – редовно уведомено, не изпращат представител.

„Ф.П.К.“ ООД – редовно уведомено, представлява се от юрк. Г.

Процесуалният представител на „Ф.П.К.“ ООД оспорва жалбите и моли Комисията да остави същите без уважение, като неоснователни и недоказани.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в административното производство, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, както и наведените от страните твърдения, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледани по същество жалби с рег. номера Ж-420/06.11.2013 г., Ж-431/13.11.2013 г. и Ж-434/15.11.2013 г., подадени от Ц.А.М. срещу „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД са неоснователни.

От събраните по административната преписка доказателства, от ангажираните от страните становища и от изложените в жалбите твърдения безспорно се установи следното:

Жалбоподателката е страна по надлежно сключен договор с „М.“ ЕАД за предоставяне на мобилни услуги за номер *****, по повод който има ликвидни и изискуеми задължения към мобилния оператор. Договорът е сключен на 10.05.2011 г. в магазин на „Х.-Т.“ ЕООД, със срок на действия - 24 месеца и вид на абонамента „M-tel Comfort 250“.

Жалбоподателката не ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, че е прекратила едностранно сключеният договор. Твърденията ѝ в тази насока, са оспорени от страна на „Х.-Т.“ ЕООД и от мобилният оператор, като последният ангажира доказателства - фактури №232658351/25.07.2011г., №235007374/24.08.2011 г., №237837693/24.09.2011 г. и №240249134/23.10.2011 г. за ползвани и незаплатени по договора услуги.

От събраните по преписката доказателства, безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателката, в качеството ѝ на страна по договора са обработени по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на ЗЗЛД от „М.“ ЕАД – администратор на лични данни и от „Х.-Т.“ ЕООД и „Ф.П.К.“ ООД, в качеството им на обработващи личните данни от името и за сметка на мобилния оператор.

Законодателят допуска възможността администратора на лични данни да обработва данните на физическите лица, чрез възлагане на обработващ личните данни.

В конкретния случай, отношенията между администратора и обработващите лични данни са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с Договор сключен на 01.02.2005 г. между „М.“ ЕАД и „Х.-Т.“ ЕООД, действащ и към настоящия момент, съгласно който „Х.-Т.“ ЕООД се задължава да извършва от името и за сметка на мобилния оператор действия по сключване на договори за услуги.

Налице е Договор сключен между „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД за събиране на вземания на мобилния оператор от неизрядни абонати.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Условията са алтернативно изброени и наличието дори само на едно от тях е достатъчно, за да бъде обработването на личните данни на физическото лице допустимо.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни - „М.“ ЕАД и физическото лице - г-жа Ц.А.М., чиито лични данни се обработват за целите на договор е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна.

В конкретния случай, видно от издадени от мобилния оператор фактури, г-жа Ц.А.М. има задължения към мобилния оператор за ползвани по договора услуги, с оглед на което за последния

е налице и необходимост от обработване на личните й данни за реализиране на законните права и интереси на дружеството по събиране на дължимата сума, което по аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е самостоятелно условие за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи факта, че личните данни на г-жа Ц.А.М., в качеството й на неизряден абонат на мобилния оператор, са предоставени от „М.“ ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД, за целите на събиране на вземането на мобилният оператор.

Обработването, чрез действия по предоставяне на личните данни на жалбоподателката на трето лице („Ф.П.К.“ ООД), различно от администратора на лични данни („М.“ ЕАД) е извършено при наличието на изразено съгласие, обективизирано в индивидуалния договор на г-жа Ц.А.М. и въз основа на сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилния оператор

Видно от съдържанието на сключеният между г-жа Ц.А.М. и „М.“ ЕАД договора за услуги от дата 10.05.2011 г., жалбоподателката е декларирала (т. 4. 2 от договора), че предоставя личните си данни доброволно и дава съгласието си „М.“ ЕАД да предоставя същите на трети лица с цел събиране на вземания дължими по договора. т. е налице е хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на личните данни, а именно изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят личните данни същите да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договора.

От събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката, в качеството й на страна по сключен с „М.“ ЕАД договор № М2786582/10.05.2011 г. за предоставяне на мобилни услуги за номер *****, са обработени законосъобразно от „М.“ ЕАД, „Х.-Т.“ ЕООД и „Ф.П.К.“ ООД, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и не са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява за разглеждане в рамките на едно административно производство жалби с регистрационни номера Ж-420/06.11.2013 г., Ж-431/13.11.2013 г. и Ж-434/15.11.2013 г., подадени от Ц.А.М. срещу „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД;

2. На основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД оставя без уважение подадените от г-жа Ц.А.М. жалби, като неоснователни и недоказани.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-379/2013 г.
София, 15.04.2014 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на заседание, проведено на 12.03.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-379/26.09.2013 г., подадена от Я.Л.Н. срещу Министерство на правосъдието.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Г-н Я.Л.Н. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на Министерство на правосъдието нарушение на правата му по Закона за защита на личните данни, изразяващо се в действия по разпространяване на личните му данни в интернет, след като правното основание за това е отпаднало.

Жалбоподателят твърди, че на 26 септември 2013 г. установил, че на интернет сайта на Министерство на правосъдието се съдържат негови лични данни – три имена. Г-н Я.Л.Н. уточнява, че преди 19 юли 2013 г. за Министерството е било на лице правно основание за публикуване на личните му данни на официалната страница на институцията в интернет, но към 26 септември 2013 г., правното основание за продължаване на това фактическо състояние не съществува, тъй като целта за която са обработени личните му данни е постигната.

Жалбоподателят смята, че с действията си Министерството на правосъдието е нарушило разпоредбите на Закона за защита на личните данни и моли Комисията да предприеме необходимите мерки за защита на личните му данни.

В подкрепа на изложените в жалбата твърдения, г-н Я.Л.Н. прилага като доказателство извлечение от сайта на Министерството, в това число и Заповед № ЛС-И-649/ 15.07.2013 г. на Министъра на правосъдието, в едно с приложения към нея списък на допуснати до изпит за придобиване на юридическа правоспособност стажант-юристи.

С оглед обстоятелството, че жалбата на г-н Я.Л.Н. е подадена по електронен път, но същата не е надлежно подписана съгласно изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис, до жалбоподателя е изпратено писмо с указания за отстраняване на констатираните нередности. В изпълнение на дадените указания и в рамките на законоустановения срок г-н Я.Л.Н. потвърждава жалбата, като надлежно подписва същата.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В разглежданият случай, жалба с рег. номер Ж-379/26.09.2013 г., подадена от Я.Л.Н. срещу Министерство на правосъдието е редовна, респективно процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна при наличие на правен интерес, депозирана е в законоустановения срок, до компетентен да се произнесе орган.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес.

Жалбата има за предмет обработване на личните данни – три имена на жалбоподателя, насочена е срещу администратор на лични данни, следователно по аргумент от чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е от компетентността на КЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу Министерство на правосъдието (МП), което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в електронния регистър на администраторите на лични данни се установи, че МП е изпълнило задължението по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 27489, със заявени 18 броя регистри.

На 15.01.2014 г. е проведено редовно закрито заседание на Комисията за защита на личните данни, на което жалба с рег. № Ж-379/26.09.2013 г. е обявена за допустима и е насрочено открито заседание за разглеждане на жалбата по същество. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Я.Л.Н. и ответна страна – Министерство на правосъдието, в качеството му на администратор на лични данни.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая са предприети следните действия:

В изпълнение на разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс, Министерството на правосъдието е уведомено за образуваното административно производство по жалба рег. № Ж-379/26.09.2014 г. и от същото е изискано представянето на писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор от Министерството изразяват становище за неоснователност на процесната жалба. Твърдят, че личните данни на г-н Я.Л.Н. са публикувани на официалната интернет страница на Министерството във връзка и в изпълнение на разпоредбата на чл. 299, ал. 2 от Закона за съдебната власт и сочат, че г-н Я.Л.Н. се е съгласил с това условие на закона, подавайки заявление за явяване на изпит за придобиване на юридическа правоспособност.

От Министерството информират, че трите имена на жалбоподателя са включени в списъка на допуснатите до изпит стажант-юрист, същият неделима част от Заповед № ЛС-И-649/15.07.2013 г. на Министъра на правосъдието. Информират, че със заповедта министъра нарежда: да се проведе изпит на 19 юли 2013 г. за придобиване на юридическа правоспособност на стажант-юристи преминали законоустановения стаж и представили необходимите документи в МП; определя дата, място и час на провеждане на изпита; одобрява списък на допуснатите до изпита стажант-юристи и нарежда заповедта да се публикува на интернет страницата на Министерството.

Сочат, че г-н Я.Л.Н. не е упражнил правото си по чл. 28 а, т. 1 от ЗЗЛД, а именно да поиска от администратора на лични данни – Министерство на правосъдието да заличи, коригира или блокира личните му данни, обработването на които смята, че не отговаря на изискванията на закона.

Към ангажираното писмено становището са приложени относими по случая доказателства и пълномощно.

На 19.02.2014 г. е проведено редовно открито заседание на КЗЛД.

Жалбоподателят - редовно уведомен не се явява, не се представлява.

Ответната страна - редовно уведомена, представлява се от юрк. Д. с приложено към преписката пълномощно и Д.М. – главен експерт в Дирекция „Регистри“, упълномощена със Заповед на № ЛС - 04.132/29.01. 2013 г.

Процесуалният представител на Министерството представя допълнителни доказателства, иска допълнителен срок, в който да представи информация пред КЗЛД, в кой от поддържаните от МП регистри се обработват лични данни на стажант-юристите. По съществото на спора, моли Комисията да постанови решение, с което да остави без уважение подадената от г-н Я.Л.Н. жалба.

На 12.03.2014 г. е проведено редовно заседание на КЗЛД, на което жалба рег. № Ж-379/26.09.2013 г. е разгледана по същество.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба с рег. номер Ж-379/26.09.2013 г., подадена от Я.Л.Н. срещу Министерство на правосъдието е основателна. Съображенията за това са следните:

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателят в обем от три имена са обработени от страна на Министерство на правосъдието чрез действия по разпространението им в интернет. Същите като част от приложеният, към заповед на Министъра на правосъдието № ЛС-И-649/ 15.07.2013 г., списък с допуснатите до изпит за придобиване на юридическа правоспособност стажант-юристи, са публикувани на официалната страница на институцията в интернет, където са били свободно достъпни в периода 15.07.2013 г. – 27.09.2013 г.

По смисъла на легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД трите имена на физическото лице имат характера на лични данни, а действията по тяхното публикуване/разпространение са действия по обработване на лични данни по аргумент на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Съгласно разпоредите на закона при обработване на личните данни на физическите лица всеки администратор на лични данни, каквото качество в случая притежава Министерство на правосъдието, следва да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защитата им.

В разпоредбата на чл. 299 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) е нормативно определено задължението на Министерство на правосъдието да публикува на официалната си страница в интернет списък на допуснатите до изпит за придобиване на юридическа правоспособност стажант-юристи, в три дневен срок преди дата на провеждане на изпита.

В конкретния случай и в изпълнение на задължението си по чл. 229 от ЗСВ, на 15.07.2013 г., три дни преди датата на провеждане на изпита насрочен за 19 юли 2013 г., Министерство на правосъдието е публикувало на официалната си страница в интернет, списък с имената на допуснатите до изпит за юридическа правоспособност кандидати.

Страните не спорят, а и от събраните по административната преписка доказателства се установи, че личните данни на жалбоподателя, както и тези на още 51 стажант-юристи, като част от списъка с допуснатите до изпит лица са свободно достъпни на сайта на Министерството, в раздел „Юридическа правоспособност“, графа „Съобщения за провеждане на изпит за юридическа правоспособност“, и след 19 юли 2013 г. (датата на провеждане на изпита), в периода до 27 септември 2013 г., т. е след като целта за която са обработени личните данни, а именно за уведомяване на допуснатите до изпита лица, е постигната.

Предвид, че целта с която са обработени личните данни на г-н Я.Л.Н. е реализирана и предвид разписания в чл. 2, ал. 2, т. 6 от ЗЗЛД принцип, че личните данни следва да се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват, е следвало след провеждане на изпита списъка с допуснатите до изпит лица да бъде свален от сайта на Министерството или информацията, съдържаща се в него да бъде поддържана във вид, който не позволява идентифицирането им.

С непредприемане на съответните технически и организационни мерки, Министерство на правосъдието е допуснало административно нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, в следствие на което в периода 19 юли 2013 г. – 27 септември 2013 г. личните данни на жалбоподателя са неправомерно разпространени в интернет, чрез публикуването им на официалния сайт на Министерството.

Комисията намира за неоснователни доводите на ответната страна, че г-н Я.Л.Н. е следвало първо да упражни правото си по чл. 28 а от ЗЗЛД и да изиска от Министерството да заличи личните му данни, след като смята че обработването им противоречи на закона. В тази връзка следва да се

отбележи, че разпоредбата на чл. 28а от ЗЗЛД урежда право, а не задължение на физическото лице и от преценката на последното зависи, дали ще се възползва от предоставената му от закона възможност, а също и че на правата на физическите лица, разписани в ЗЗЛД кореспондира задължението на администратора на лични данни да следи и да обработва личните им данни в съответствие с разпоредбите на закона.

При определяне размера на наложеното административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, който засяга, взе предвид факта, че личните данни на г-н Я.Л.Н., както и личните данни на още 51 стажант-юристи са неправомерно разпространени от Министерство на правосъдието един продължителен период от време, както и че достъпа до тях е бил неограничен, с оглед което определя административно наказание, в размер над минимума определен в закона.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Уважава жалба рег. № Ж-379/26.09.2013 г., подадена от Я.Л.Н. срещу Министерство на правосъдието;

2. На основание чл. 42, ал. 9, във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на Министерство на правосъдието, със седалище и адрес: гр. София, ул. „Славянска“ № 1, представлявано от Министъра на правосъдието Зинаида Златанова, административно-наказание - имуществена санкция в размер на 1200 лв. (хиляда и двеста лева) за нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в непредприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на Я.Л.Н., което е довело до неправомерното им разпространение в интернет

Решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № М-10 / 2014 г.
гр. София, 07.03.2014 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № М-10/29.01.2014 г. от юрисконсулт К.А. и юрисконсулт С.Д., като представители на ОББ АД, относно предоставяне на лични данни на наследници във връзка с действия по събиране на вземания.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 26.02.2014 г., разгледа преписка с вх. № М-10/29.01.2014 г. от юрисконсулт К.А. и юрисконсулт С.Д., като представители на ОББ АД, относно предоставяне на лични данни на наследници във връзка с действия по събиране на вземания.

В писмото си юрисконсултите на банката излагат казус, при който ОББ АД е кредитор на лице по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение. Лицето К.Д.Г. (К.Д.Г.) е починало, след което наследниците му – Р.Н.Г. – съпруг и М.Р.Д. – дъщеря, са се отказали от наследство, за което са предоставили в банката удостоверение за наследници и удостоверения за отказ от наследство. С цел предприемане на действия по събиране на непогасени вземания по горепосочения договор, за банката като кредитор е налице правен и обоснован законов интерес да потърси следващия ред наследници по закон. На отправеното запитване до Община Пловдив, от ОББ АД са получили отговор, в който се посочва, че исканата информация може да бъде предоставена, но след представяне на Разрешение от Комисията за защита на личните данни.

Към искането е приложена съдебна практика по чл. 290 от ГПК, според която заповедно производство не може да се образува срещу починало лице, поради липса на правен субект (Решение № 105 от 12.03.2012 г. по гр. д. № 512 / 2011 г., г. К., IV г. О. на ВКС). С оглед на това се налага изводът, че заявлението по чл. 417 или по чл. 410 трябва да се предявят срещу наследниците на починалото лице.

Разглеждайки практиката на КЗЛД, юрисконсултите на ОББ АД са се запознали с Решение от 2.09.2013 г. по искане с вх. № П-4785 / 16.07.2013 г. и със Становище на КЗЛД относно искане с вх. № 2392 / 28.05.2011 г. Двата документа разглеждат аналогични случаи, свързани със снабдяване на банката с информация за наследниците на починалия наследодател.

В писмото се посочва, че решенията са в смисъл, че подобна информация може да бъде предоставена от съответната община, само след доказване на интерес от страна на кредитора по реда на ГПК и представяне на съдебно удостоверение за снабдяване със съответните официални документи и удостоверения по реда на чл. 186 от ГПК. Издаването на съдебно удостоверение в гражданския процес касае способ за събиране на доказателства при наличие на висящ вече процес. В конкретния случай висящ процес няма, а банката не разполага с данни на наследниците от следващия ред, призован да наследи по смисъла на Закона за наследството (ЗН). Поради изложените причини ОББ АД не може да се възползва от възможностите на заповедното производство. Юристите, представляващи банката са разгледали възможността за предявяване на осъдителен иск по смисъла на чл. 124, ал. 2 от ГПК. *(Може да се предяви иск за осъждане на ответника да изпълни повтарящи се задължения, дори тяхната изискуемост да настъпва след постановяване на решението.)* Подобен исков процес може да бъде иницииран от банката, но неспазването на императивните изисквания на чл. 127, ал. 1, т. 2 от ГПК би довела до връщане на исковата молба като нередовна, както и неразглеждането ѝ от съда.

С оглед на гореизложеното, ОББ АД, представлявано от юрисконсулт К.А. и юрисконсулт С.Д., молят КЗЛД да издаде Решение / Разрешение, чрез което да се снабдят с удостоверение от Община Пловдив за имената, ЕГН и адресите на лицата, имащи право по закон да наследят г-жа Г. след отказа на нейните наследници, тъй като до установяването им, доброволното изпълнение по покана от страна на банката, а така също и съдебното производство, включително по издаване на заповед за изпълнение и съответно изпълнителен иск, са възпрепятствани.

Към молбата са приложени следните документи:

1. Договора за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 04.06.2010 г., сключен с лицето;
2. Копие от Удостоверение за наследници с изх. № АО-1754/27.05.2013 г.;
3. Копие от Удостоверение за отказ от наследство по ч.гр.д. 8790/13 г. от 28.05.2013 г. на РС-Пловдив;
4. Копие от Удостоверение за отказ от наследство по ч.гр.д. 9175/13 г. от 04.06.2013 г. на РС-Пловдив;
5. Заверено копие от Пълномощно № № 672 и 673 от 16.02.2010 г., том I, № 48 на Нотариус № 269 В.К.;
6. Заверено копие от Пълномощно № № 2442 и 2443 от 18.06.2013 г., том I, № 172 на Нотариус № 269 В.К.;
7. Писмо Община Пловдив
8. Решение № 105 от 12.03.2012 г. по гр. д. № 512 / 2011 г., г. К., IV г. О. на ВКС.

Правен анализ

Съгласно българският Закон за наследството, наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават (чл. 60, ал. 1 ЗН). Следва да се има предвид, че законът предвижда три възможности за наследника:

- приемане на наследството – наследникът отговаря за всички задължения в наследството, включително и с личното си имущество.
- отказ от наследство (при който наследникът се изключва от кръга на наследниците) или
- приемането му по опис - наследникът, който е приел наследството по опис, отговаря само до размера на полученото наследство (чл. 60, ал. 2).

Отказът е възможен, само ако наследникът не е приел откритото наследство. Наследникът губи правата си върху имуществото на наследодателя си, но се и освобождава от всички пасиви на наследството. Съответно, ако няма други наследници от същия ред или всички са се отказали – се преминава към следващия ред наследници. При установяването на кръга от лицата, които имат право да наследят едно починало лице, следва да се вземат предвид конкретните обстоятелства, както и наличието на наследници по завещание, недостойни или починали преди наследодателя лица и каква промяна е настъпила в техните дялове.

Няма спор, че едно починало лице не разполага с процесуална правоспособност и следователно нередовността на сезирането на съда срещу такова лице би довело до прекратяване на образуваното производство.

От друга страна в евентуален исков процес ищецът (ОББ АД) трябва да докаже процесуалната и материалната легитимация на ответника, с оглед допустимостта, респективно основателността на исковата молба. Материалноправната легитимация за ответника в евентуален процес би била налице, ако същия е приел наследството. В случая обаче е налице отказ от наследство и на двете лица, известни на банката, посочени в приложеното по преписката Удостоверение за наследници.

Поради липса на висящ съдебен процес, а също така и поради изчерпването на възможностите за образуване на такъв срещу материално и процесуално легитимиран ответник, банката-кредитор няма възможност да се сдобие и със съдебно удостоверение по смисъла на чл. 186 от ГПК, поради

което се нуждае от информация за следващия ред наследници – родителите на починалото лице. С оглед предприемане на действия по събиране на вземането ОББ АД, следва да отправи своето искане в този смисъл към Община Пловдив, като представи доказателства за да обоснове своя законов интерес. В случая това са обстоятелствата, свързани със съществуването на договорни отношения за предоставяне на кредит по договор без обезпечение. Следва да се представят доказателства, че тази сума реално е предоставена, както и че нейната стойност възлиза именно на спорната сума. В тежест на банката е да докаже и че главното парично задължение е възникнало, че е настъпила неговата изискуемост, както и че размерът на начислената лихва се явява в съответствие с уговорените в договора условия.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 4, ал. 2, т. 7 от ЗЗЛД (обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните) във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР (данните от ЕСГРАОН се предоставят на български юридически лица - въз основа на разрешение на Комисията за защита на личните данни), Община Пловдив може да предостави данни от своите регистри за родителите на починалата К.Д.Г. с цел да предяви иск срещу тях по чл. 124, ал. 2 от ГПК. В случай, че тези лица са починали, следва да се даде информация за следващия ред от кръга роднини на починалата.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № П - 365 / 2014 г.

гр. София, 07.03.2014 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-365 от 22.01.2014 год. от Община Перник, област Перник, по въпроси, касаещи предоставянето от страна на администрацията на Община Перник на заверени копия на съобщение за смърт и акт за смърт.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 12.02.2014 г., разгледа преписка с вх. № П-365 от 22.01.2014 г.от Община Перник, по въпроси, касаещи предоставянето от страна на администрацията на Община Перник на заверени копия на съобщение за смърт и акт за смърт.

Поставен е въпрос, във връзка с искане към отдел „Гражданско състояние“ за предоставяне на заверени копия от съобщение за смърт и акт за смърт на лицето И.Б.А., с ЕГН *****. Постъпилото в деловодството на Община Перник заявление е подадено от отдел Застраховки – С.Б. ЗАД, на основание чл. 106, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса на застраховането.

Администрацията на община Перник моли за становище, относно това, дали има законово основание да предостави исканите заверени копия.

Към писмото като приложение е представено и копие от писмото от отдел Застраховки, ЗАД „С.Б.“.

В искането от страна на Застраховки, ЗАД „С.Б.“ е посочено, че исканите документи, са във връзка с предявена застрахователна претенция от настъпило събитие с И.Б.А., с ЕГН *****. В тази връзка от страна на застрахователя се изискват да им бъдат предоставени следните заверени копия на представените документи в администрацията на Община Перник, а именно Съобщение за смърт на база, на което е издаден Акт за смърт с № 912 от 29.08.2013 год., както и заверено копие на самия акт за смърт.

Правен анализ

Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население“. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население“.

Актът за смърт се съставя въз основа на съобщение за смърт не по-късно от 48 часа след настъпването на смъртта. Актът може да се състави и след изтичането на 48 часа след настъпването на смъртта, без да е необходимо решение на съда за това, когато се наложи съдебномедицинско освидетелстване на трупа при условията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс. Органите на съдебната власт, назначили съдебномедицинската експертиза, издават документ, удостоверяващ причината за забавянето.

Съгласно разпоредбите на Наредба № 42 от 8 декември 2004 год. за въвеждане на международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето – десета ревизия, издадена от Министерството на здравеопазването, лечебните и здравните заведения, регионалните здравни инспекции, лекарите, лекарите по дентална медицина, фармацевтите и другите медицински и немедицинските специалисти, които обработват здравна и медико-статистическа информация, прилагат в медицинската и медико-статистическата документация, която съставят, Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето - десета ревизия (МКБ 10). Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето - десета ревизия, се прилага и в документацията, съставяна от другите държавни, общински и обществени органи и институции, когато се използват кодове, номенклатури и други означения. Лицата, изброени по-горе, посочват болестите и проблемите, свързани със здравето, в съответната документация с техния четиризначен код по МКБ 10. Определят се форми на “съобщение за смърт” и “свидетелство за перинатална смърт”, които са част от приложенията на Наредба № 42 от 8 декември 2004 год. за въвеждане на международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето – десета ревизия.

Длъжностното лице по гражданското състояние пристъпва към съставянето на акт за смърт, след като получи съобщение за смърт, издадено от компетентно медицинско лице. Писменото съобщение за смърт, настъпила в лечебно заведение, се съставя от ръководителя на заведението или от лице, на което със заповед е възложено това. Веднага след съставянето на акта за смърт в писмен вид въз основа на него се създава електронен акт за смърт.

Реквизитите на акта за смърт са изброени в чл. 60 от ЗГР, а именно:

1. място на съставяне на акта - област, община, населено място/район;
2. номер на акта и дата на съставяне;
3. дата - ден, месец, година, час и минути на смъртта;

4. място на смъртта - област, община, населено място или държава, ако не е в Република България, и къде е настъпила;
5. имена на лицето;
6. данни за лицето - дата и място на раждане, ЕГН, възраст, пол, гражданство, семейно положение, постоянен адрес;
7. документ, удостоверяващ смъртта;
8. длъжностно лице - имена, ЕГН или дата на раждане и подпис;
12. бележки.

Съгласно чл. 106, ал. 1 от Кодекса за застраховането за нуждите на установяване на застрахователното събитие и на вредите, причинени от него, застрахователят, лицето, което търси обезщетение, Гаранционният фонд или Националното бюро на българските автомобилни застрахователи има право да получи необходимата информация, съхранявана от органите на Министерството на вътрешните работи, разследващите органи, другите държавни органи, личния лекар, лечебните и здравните заведения и лицата, които имат право да удостоверяват настъпването на обстоятелства, както и заверени преписи от документи. Когато исканата информация е част от материалите по предварителното производство, прокурорът разрешава достъпа до нея.

Здравна информация (съгласно разпоредбите на чл. 28, ал. 1, т. 8) може да бъде предоставяна на трети лица, когато е необходима за нуждите на застраховател, лицензиран по съответния ред на основание Кодекса за застраховането.

Предоставянето от един администратор (Община Перник) на друг администратор (в случая ЗАД „С.Б.“) на лични данни на физически лица, съдържащи се в Локална база данни “Население”, която се поддържа на общинско ниво от община Перник, представлява “Обработване на личните данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.... предоставяне”.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал. 1 от ЗЗЛД, който урежда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни.

В случая може да намери приложение разпоредбата на чл. 4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД, съгласно която обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Съгласно разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 1 Община Перник има също така и нормативно установено задължение да предоставя изисканата информация.

Кодексът за застраховането (КЗ) е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (община Перник) може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица. Съгласно чл. 106, ал.1, от КЗ, за нуждите на установяване на застрахователното събитие и на вредите, причинени от него, застрахователят, лицето, което търси обезщетение, Гаранционният фонд или Националното бюро на българските автомобилни застрахователи има право да получи необходимата информация, съхранявана от органите на Министерството на вътрешните работи, разследващите органи, другите държавни органи, личния лекар, лечебните и здравните заведения и лицата, които имат право да удостоверяват настъпването на обстоятелства, както и заверени преписи от документи. Когато исканата информация е част от материалите по предварителното производство, прокурорът разрешава достъпа до нея.

Съгласно Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, удостоверения се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници. Удостоверения могат да се издават и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно.

Във връзка с изпълнение на законоустановените правомощия от страна на ЗАД „С.Б.“, Община

Перник може да предостави съобщение за смърт и акт за смърт на И.Б.А., с ЕГН *****.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни (съобщение за смърт и акт за смърт на И.Б.А., с ЕГН *****), съдържащи се в Локална база данни „Население“, която се поддържа на общинско ниво от община Перник, област Перник, може да се извърши на основание разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т.1 и т. 6 от ЗЗЛД, чл. 28, ал. 1, т. 8 от Закона за здравето, във връзка с чл. 106, ал. от КЗ и Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, за нуждите на установяване на застрахователно събитие и на вредите, причинени от него от страна на ЗАД „С.Б.“.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № П-233 / 2014 г.

гр. София, 13.03.2014 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-233/16.01.2014 г. от г-жа А.Н.Б., относно приложението на Закона за защита на личните данни в случай на принудително събиране на вземания при цесия.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 05.02.2014 г., разгледа преписка с вх. № П-233/16.01.2014 г. от г-жа А.Н.Б., относно приложението на Закона за защита на личните данни в случай на принудително събиране на вземания при цесия.

В писмото си госпожа А.Н.Б. излага казус, при който дружеството, чиято дейност е събиране на вземания, сключва договор с дружество с предмет на дейност в областта на телекомуникациите, за прехвърляне на вземания на свои клиенти. И двете дружества са регистрирани администратори на лични данни. Предмет на договора за цесия са вземания по договори за предоставени услуги от телекомуникационното дружество. Уточнява се, че липсва съгласие на потребителя на услугите за прехвърляне на вземането, както и за прехвърляне на личните му данни на трето лице. Договорите за услуги не съдържат и волеизявления на потребителя, от което да се направи недвусмислен извод, че са спазени изискванията на чл. 19 от Закона за защита на личните данни.

С оглед на изложените факти, към КЗЛД са отправени следните въпроси:

1. Допустимо ли е, по смисъла на ЗЗЛД, прехвърляне на вземането на трето лице, без да е налице предоставено отнапред съгласие от страна на потребителя на услугата негови лични данни

да бъдат обработвани с такава цел?

2. Следва ли да се тълкува като изрично съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД обстоятелството, че потребителят е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключване на договора за предоставяне на услуги?

3. Наличието на валидни договорни отношения между администратора на лични данни (който е цедент по договора за цесия) и потребителя, чиито данни се обработват, достатъчно основание ли е за обработването на лични данни от страна на приобретателя на вземането (цесионера), предвид обстоятелството, че същият встъпва изцяло в правата на първоначалния кредитор по силата на договора на цесия и може ли това да се тълкува като основание по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД?

4. Допустимо ли е обработването на лични данни на потребители от страна на приобретателя на вземането, което да се основава единствено и само на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, т.е. за реализиране на законни интереси на приобретателя на вземането?

5. Необходимо ли е нарочно уведомяване на потребителя от страна на администратора придобил вземането по силата на сключен договор на цесия, с което да му бъде предоставена информация по чл. 19 от ЗЗЛД и с какви доказателства следва да се доказва получаването на това уведомление от страна на потребителя?

Правен анализ

Цесията е договор, уреден в чл. 99 от Закона за задълженията и договорите, с който кредиторът на едно вземане (цедент) го прехвърля на трето лице (цесионер). Тъй като страните по договора са цедентът и цесионерът, за сключването на договора е необходимо само тяхното съгласие. Длъжникът не е страна по договора и неговото съгласие за сключването му не е необходимо.

По силата на договора за цесия обаче, длъжникът по цесията трябва да бъде уведомен за нея. Съобщението е едностранно изявление за прехвърлянето. То не е формално, а със свободно установено съдържание, но трябва да бъде направено от цедента, а не от цесионера, както ясно е посочено в чл. 99, ал. 3 и 4 от ЗЗД. Предишният кредитор (в случая телекомуникационното дружество) е длъжен да съобщи на длъжника прехвърлянето и да предаде на новия кредитор (дружеството, което се занимава със събиране на вземания) намиращите се у него документи, които установяват вземането, както и да му потвърди писмено станалото прехвърляне. Прехвърлянето има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор, т.е. до момента на уведомяването на длъжника негов кредитор остава цедента.

Описаната по този начин фактическа обстановка следва да се разгледа в светлината на проблемите, свързани с обработването на лични данни на физическите лица, ползвали услугите на телекомуникационната компания, които са предмет на прехвърляне по силата на договора за цесия.

При прехвърлянето на вземане, особено когато длъжникът по него е физическо лице, е свързано и с прехвърляне и на наличните лични данни, които го индивидуализират. При обработването на лични данни следва да се спазват определените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи:

1. да се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Когато става въпрос за обработване на лични данни информираността на физическото лице, за което се отнасят данните, е важно условие. От една страна лицето трябва да знае на кого трябва да плати, за да погаси задълженията си точно, а от друга – да знае кой и с каква цел обработва личните му данни. Ето защо в конкретния случай наличието на това условие не може да се подразбира. По правило, законосъобразното обработване на лични данни, налага лицето, чиито данни ще се обработват, да бъде информирано на основание чл. 19 от ЗЗЛД за лицата, които ще имат достъп до негови лични данни, респ. получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, както и целите, за които ще бъдат евентуално предоставени данните. Това информиране обаче следва да се извърши предварително, при сключване на договора за ползване на услуги с телекомуникационното дружество.

Във връзка с поставения въпрос за съгласието, следва да се има предвид, че наличието на съгласие е само едно от алтернативно предвидените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за законосъобразно обработване на данни. Предвид това, наличието му не е задължително, ако администраторът разполага с друго условие за допустимост. В конкретния случай такова друго условие за допустимост е хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. На основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД прехвърлянето на лични данни на трето лице във връзка с договор за цесия е допустимо. Липсата на съгласие на физическото лице за прехвърляне на вземанията по сключените от него договори не е пречка за допустимостта на обработването на личните му данни от цесионера.

2. Обстоятелството, че лицето е предоставило доброволно свои лични данни за целите на сключването на договор за ползване на услуги може да се тълкува като съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за обработване на лични данни за целите на съответния договор.

3. Наличието на валидни договорни отношения между администратора на лични данни (който е цедент по договора за цесия) и потребителя, чиито данни се обработват, е достатъчно основание за обработването на лични данни от страна на приобретателя на вземането (цесионера) съгласно чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. За да има действие спрямо длъжника, който не е страна по договора за цесия, обаче, той трябва да бъде надлежно уведомен на основание чл. 99, ал. 3 и 4 от ЗЗД.

4. Обработване на лични данни на потребители от страна на приобретател на вземане, което се основава единствено и само на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, т.е. за реализиране на законни интереси на приобретателя на вземането, е допустимо и законосъобразно.

5. Не е необходимо нарочно уведомяване на потребителя от страна на администратора, придобил вземането по силата на сключен договор на цесия, с което да му бъде предоставена информация по чл. 19 от ЗЗЛД, след като вече такава информация му е била предоставена от цедента.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-670/2014
гр. София, 02.04.2014 г.**

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-670/05.02.2014 год. от А.П. в качеството на Управител на „К.Б.“ ЕООД по въпроси, касаещи законосъобразното обработване на лични данни във връзка с упражняване правомощията на Комисията за регулиране на съобщенията, съгласно Закона за електронните съобщения.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на заседание, проведено на 12.03.2014 год., разгледа преписка с вх. № П-670/05.02.2014 год. от г-н А.П. в качеството на Управител на „К.Б.“ ЕООД в която отбелязва, че в последните месеци на електронната поща на дружеството се получават искания от инспектори на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), свързани с жалби на лица до посочената комисия.

Инспекторите изискват информация и документи във връзка с жалби на физически лица, депозираны пред КРС. От „К.Б.“ ЕООД извеждат заключението, че от съдържанието на исканията на инспекторите от КРС става ясно, че това са жалби, които касаят оплаквания за нарушения на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Във връзка с изложеното, Управителят на „К.Б.“ ЕООД поставя въпроси относно компетентността на КРС да разглежда оплаквания на физически лица за нарушения на ЗЗЛД, предвид специалната компетентност на КЗЛД по тази материя.

По повод изложения казус, от „К.Б.“ ЕООД се обръщат към КЗЛД с искане за становище, в което да се очертаят какви правомощия имат инспекторите от КРС, когато получат сигнал или жалба от лица за нарушения, свързани със защитата на личните данни.

Към искането са приложени 5 броя електронни писма от инспектори в КРС до „К.Б.“ ЕООД. При прегледа на приложените писма се установява, че информацията, която се изисква, е дали физическите лица са дали изричното си съгласие данните за техните ЕГН-та да бъдат обработвани за събиране на задълженията им по извънсъдебен ред.

С цел преценка на всички факти и обстоятелства, относими към казуса, до Председателя на КРС беше изпратено писмо с изх. № П-784/11.02.2014 год., с което беше изискано становище по изложеното в искането на „К.Б.“ ЕООД.

С писмо, вх. № С-76/24.02.2014 год., от КРС беше получено писмо, с което информират, че въпросът е разгледан на заседание на КРС, проведено на 20 февруари 2014 година. В становището е изложена следната информация:

Информацията, която инспекторите на КРС изискват от „К.Б.“ ЕООД е във връзка с жалби на потребители (физически лица) срещу предприятия-доставчици на електронни съобщителни услуги. Във всички тези случаи КРС извършва проверки на основание изпълнение на законово предоставените й правомощия за осъществяване на контрол, съгласно разпоредбите на чл.249, ал.1, изр.2 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Цитираната законова норма предвижда, че данните за ЕГН на крайните потребители могат да се използват само с цел събиране на задължения по съдебен ред, като могат да се обработват и когато физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие.

На първо място, съответната проверка е осъществявана в предприятието, доставчик на електронни съобщителни услуги. При тази проверка се установява дали предприятието е обработвало данни за ЕГН на потребител с цел извънсъдебно събиране на негови задължения и дали е налице изричното съгласие на потребителя за обработване на тези данни. В случай, че в хода на проверката се установи, че данните са предоставени от предприятието на трето лице/лица, включително и на „К.Б.“ ЕООД, инспекторите са извършвали проверка и при това лице. В становището на КРС се подчертава изрично, че тази проверка е насрещна и е необходима с цел безспорно и категорично установяване дали е извършено нарушение на чл.249, ал.1, изр. 2 от ЗЕС. При тези проверки се изискват доказателства от трети лица, каквито са дружествата с предмет на дейност по събиране на вземания (в случая „К.Б.“ ЕООД). От КРС посочват, че тези доказателства се изискват само и единствено с цел да се осъществи контрол за законосъобразността на поведението на предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги. В допълнение към изложеното в становището на КРС се посочва, че инспекторите на КРС имат законови правомощия да извършват посочените по-горе проверки на трети лица, включително и на „К.Б.“ ЕООД. Това е предвидено в чл.313, ал.1, т.1 от ЗЕС. В изпълнение на своите функции, оправомощените по чл.312, ал.1 от ЗЕС служители на КРС имат право да изискват от трети лица сведения, извлечения и други документи, необходими за извършване на насрещни проверки във връзка с осъществяването на контрол по ЗЕС и/или с установяването на административни нарушения по този закон.

В обобщение на изложеното, от КРС посочват, че осъществяваният контрол е само и единствено за спазване на изискванията на чл.249, ал.1, изр. 2 от ЗЕС и не представлява контрол за спазване на ЗЗЛД. Във връзка с това, КРС никога не е санкционирала и не са издавани санкционни актове на дружества, осъществяващи дейност по събиране на вземания. Актове за установяване на административни нарушения и съответно – наказателни постановления, са издавани само и единствено на предприятията, осъществяващи електронни съобщителни услуги, в случаите, в които по безспорен начин е установено, че са извършили нарушение по чл.249, ал.1, изр. 2 от ЗЕС.

В заключение, в становището на КРС се посочва, че поради обстоятелството, че при дружествата, осъществяващи дейност по събиране на вземания, са извършвани единствено насрещни проверки, същите не са страни по образуваните административно наказателни производства и не следва да бъдат информирани за последващото развитие на производството.

Правен анализ:

В националната нормативна база, Законът за защита на личните данни е основният нормативен акт с общо приложение, който регулира обществените отношения, свързани със защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. ЗЗЛД очертава законосъобразните рамки в границите, на които обработването на лични данни е допустимо, както и принципите, които администраторите на лични данни следва да спазват, когато обработват лични данни на физически лица. В ЗЗЛД също така се разписва и същността на понятието „лични данни“, както и правомощията на Комисията за защита на личните данни да осъществява контрол по спазване изискванията на ЗЗЛД. В същност в материята, касаеща защитата на личните данни, ЗЗЛД се явява общ, а специфичните въпроси относно обработването на лични данни в различните сфери на обществения живот се уреждат в други закони, които се явяват специални по отношение защитата на личните данни.

Поставените в искането за становище въпроси касаят обработване ЕГН-та на абонатите на предприятията, осъществяващи електронни съобщителни услуги, както и правомощията на КРС да осъществява контрол за законосъобразното обработване на тези лични данни. Съгласно чл.1, ал.8 от ЗЗЛД условията и редът за обработването на единен граждански номер и на други идентификационни номера с общо приложение се уреждат в специални закони. В този смисъл ЗЕС е специален закон по въпросите, свързани с обработването на ЕГН на абонатите на предприятията, осъществяващи електронни съобщителни услуги.

Както беше посочено по-горе, съгласно чл.249, ал.1, изр. 2 от ЗЕС, данните за единния

граждански номер на крайните потребители могат да се използват само с цел събиране на задължения по съдебен ред, като могат да се обработват и когато физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие. Това задължение на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги е разписано в глава XV, раздел III от ЗЕС – Защита на данните на потребителите. В посочената глава от ЗЕС са уредени основните задължения на предприятията по въпросите относно защитата на информацията, свързана с потребителите на услуги. Въпросните нормативни текстове касаят и държавния контрол за изпълнение на законовите норми. Тук са очертани специалните правомощия на КЗЛД като наблюдаващ орган относно сигурността на трафичните данни, съхранявани съгласно чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС за нуждите на разкриването и разследването на тежки престъпления и престъпления по чл. 319а - 319е от Наказателния кодекс, както и за издирване на лица. В останалите случаи, извън изрично посочените, касаещи специалната компетентност на КЗЛД, държавният контрол върху осъществяването на електронните съобщения се извършва от Комисията за регулиране на съобщенията. Следователно проверката за спазване разпоредбите на чл.249, ал.1, изр. 2 от ЗЕС е в компетентността на КРС, която реализира общия контрол върху осъществяването на електронните съобщения, респективно върху дейността на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги. На практика контролът за законосъобразност е под формата на проверки от оправомощените по чл.312, ал.1 от ЗЕС служители на КРС, в чиито правомощия е извършването и на насрещни проверки на трети лица, в конкретния случай с цел безспорно и категорично установяване дали е извършено нарушение на чл.249, ал.1, изр. 2 от ЗЕС.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Комисията за регулиране на съобщенията в качеството си на администратор на лични данни, който осъществява общият държавен контрол върху електронните съобщения, включително и относно спазване разпоредбите на чл.249, ал.1, изр. 2 от Закона за електронните съобщения, има право да изисква и получава информация относно ЕГН на абонатите на предприятията, осъществяващи електронни съобщителни услуги.

В материята, регулираща обществените отношения, свързани с осъществяване на електронни съобщения са очертани специалните правомощия на Комисията за защита на личните данни се явява единствено наблюдаващ орган относно сигурността на трафичните данни, съхранявани съгласно чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС за нуждите на разкриването и разследването на тежки престъпления и престъпления по чл. 319а - 319е от Наказателния кодекс, както и за издирване на лица, поради което тя няма други контролни правомощия по ЗЕС, в т.ч. по отношение ЕГН на абонатите на предприятията, осъществяващи електронни съобщителни услуги.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-763/2014
гр. София, 02.04.2014 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-763/10.02.2014 год. от Н.Д. – Председател на Съюза на енергетиците в България по въпроси, касаещи законосъобразното обработване на лични данни във връзка с видео наблюдение на работните места в „Т.-П.“ АД.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на заседание, проведено на 12.03.2014 год., разгледа преписка с вх. № П-763/10.02.2014 год. от г-н Н.Д. в качеството му на Председател на Съюза на енергетиците в България (СЕБ), с което информира, че на 29 януари 2014 година в „Т.-П.“ АД са монтирани камери за видеонаблюдение с вградени микрофони на следните работни места:

1. Цех „Електрически“ – командна зала;
2. Цех „Турбинен“ – бойлерна уредба и командно табло на турбогенератор 5;
3. Цех „Котелен“ – командно табло на котел 5;
4. Мрежова помпена станция;
5. Цех „ХВО“.

В искането се посочва, че всички електронни средства за контрол и управление, необходими за посочените по-горе работни места, са свързани софтуерно с програма за управление и контрол, до която има достъп ръководството на дружеството. По този начин във всеки момент се следи работата на съоръженията и системите. В дружеството е въведена и електронна система за отчитане на работното време. Изпълнителният директор е сключил договор с фирма за осъществяване на вътрешноведомствен контрол.

Председателят на СЕБ подчертава, че Изпълнителният директор на „Т.-П.“ АД не е уведомил работниците, че ще бъдат следени, фотографирани, филмирани, записвани на работното място. Работниците и служителите не са предоставили своето съгласие по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), техните лични данни да бъдат обработвани чрез технически средства за видеоконтрол.

На 07 февруари 2014 година работниците от „Т.-П.“ АД са внесли в деловодството на дружеството писмо, с което са възразили срещу това да бъдат записвани, следени и филмирани.

По повод изложения казус, от Съюза на енергетиците в България се обръщат към КЗЛД с искане за становище по следните въпроси:

- Нарушени ли са гражданските права на работниците и служителите в „Т.-П.“ АД, съгласно Конституцията на Република България;
- Нарушен ли е Законът за защита на личните данни;
- Задължен ли е работодателят писмено да уведоми работниците и служителите за това, че ще бъдат следени, фотографирани, филмирани, записвани и иска ли се тяхното съгласие по смисъла на Закона за защита на личните данни;
- Какви права има работодателят при използването на събраната информация, видеонаблюдението и видеозаписите.

Правен анализ:

По поставения на първо място въпрос относно нарушаване на граждански права, съгласно Конституцията на Република България, следва да се отчита вменената със ЗЗЛД компетентност на Комисията за защита на личните данни. КЗЛД е независим държавен орган, който анализира

и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на личните данни. Във връзка с посоченото е и правомощието на Комисията по чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД за изразяване на становища по приложението на ЗЗЛД в различните сфери на общественния живот. В чл.32, ал.2 от Конституцията на Република България е предвидено, че никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие освен в предвидените от закона случаи. Това е основно право на българските граждани, кореспондиращо със защитата на личната неприкосновеност на физическите лица. Произнасянето на Комисията обаче по текстове от Конституцията излиза извън специалната компетентност на КЗЛД, очертана от Закона за защита на личните данни.

Практиката на Комисията за защита на личните данни във връзка с изразяване на становища и разглеждане на жалби показва, че в последно време все повече работодатели използват системи за наблюдение с цел контрол на достъпа до работното място, спазване на работното време и трудовата дисциплина и опазване на служебното имущество. Поради обстоятелството, че въпросите за видеонаблюдението на работното място не са намерили своята категорична нормативна регламентация в националното законодателство, при разглеждане на подобни казуси КЗЛД анализира и международното законодателство и практика, свързани с обработването на лични данни, извършвано чрез видеонаблюдение. Анализът показва, че липсват единни правила, отнасящи се до техниките и методите за наблюдение в различните държави. Всяка страна сама се стреми да реши проблемите, свързани с тях, като се придържа към общите международни правила за защита на личността и неприкосновеността на личния живот.

Видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат „лични данни“, защото чрез тях едно лице може да бъде физически идентифицирано по безспорен начин. Въвеждането на система за видеоконтрол в работните помещения (в случаите, когато се осъществява запис) е действие по обработване на лични данни данни по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, извършвано чрез технически средства.

Когато за осъществяването на дейността на един администратор на лични данни се налага да обработва лични данни на физически лица (в конкретния случай видеонаблюдение) за администратора възниква задължение да обработва данните законосъобразно и в съответствие с принципите, посочени в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Служебна проверка в регистъра по чл. 10, т. 2 от ЗЗЛД показва, че „Т.-П.“ АД с БУЛСТАТ ***** е вписано под идентификационен номер 5618 и поддържа 4 регистъра – „Абонати“, „Медицинско обслужване“, „Персонал“, „Търговски регистър“. Преди предстоящото въвеждане на видеонаблюдение на работниците в производствения процес, администраторът следва да впише необходимите промени в регистъра. В случаите, когато при видеонаблюдението се извършва запис, следва да се заяви регистър. Във връзка с това, в практиката си КЗЛД приема (което се потвърждава и от съдебната практика), че задължението на администратора се смята за изпълнено, ако той заяви за вписване по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД или отделен регистър „Видеонаблюдение“, или в друг обявен регистър посочи, че обработването на личните данни в него ще се извършва чрез автоматични средства, както и ако администраторът е поставил съответни информационни табели за извършваното видеонаблюдение. Независимо от това, когато видеонаблюдение и запис на лични данни от него се осъществява за цели, различни от посочените в съответния регистър, тези данни съставляват отделен регистър „Видеонаблюдение“, който следва да бъде заявен за вписване.

Също така, във връзка със спецификата на конкретното производство, работодателят е длъжен да уреди в Правилника за вътрешния трудов ред организацията на труда в предприятието, съобразно особеностите и изискванията на неговата дейност (чл. 181, ал. 1 от КТ). Документацията, регламентираща видеонаблюдението, следва да съдържа изчерпателно разписани процедурите за събирането, съхранението и осъществяването на контрол на работниците и производствения процес чрез направените видеозаписи. Освен това работодателят е длъжен да осигури на работниците и служителите указания за реда и начина на изпълнение на трудовите задължения и упражняване на

трудовете права, включително запознаване с правилата за вътрешния трудов ред, предвид правилата на чл. 127, ал. 1, т. 5 от Кодекса на труда. Задължително е и поставянето на информационни табели на видно място, които запознават евентуални посетители, че в производствените помещения се използват технически средства за наблюдение и контрол на работниците и трудовия процес, без да се уточнява тяхното местоположение.

Едновременно с посоченото, следва да се отбележи и задължението на администратора на лични данни, съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Той е длъжен да определи и срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни. Мерките и сроковете се определят с инструкция на администратора на лични данни, а минималните нива на защита следва да отговарят на разпоредбите на новата Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

Както беше посочено по-горе, администраторът е длъжен да осигури спазването на принципите за обработване на личните данни, посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, и по-конкретно, личните данни трябва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Законосъобразното извършване на видеонаблюдение на работниците в производствения процес предполага наличие на съгласие на съответните работници. Съгласно параграф 1, т. 13 от ЗЗЛД „съгласие на физическото лице“ е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Информираността включва конкретното физическо лице да знае кой обработва данните му, какви данни обработва, с каква цел, на кого ги предоставя и кои лица имат достъп до тях. Работодателят е длъжен да предостави на работниците в предприятието необходимата информация, свързана с осъществяването на видеонаблюдение, както и за техните права по отношение на личната им неприкосновеност.

Следва да се обърне особено внимание на факта, че е абсолютно недопустимо монтирането на камери в стаи за почивка, санитарни и обслужващи помещения. Неприкосновеността на личната сфера и опазването на достойнството на личността на работниците и служителите са общочовешки ценности, които работодателят следва да зачита по време на изпълнение на работата по трудовото правоотношение.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящите се за него лични данни (вкл. видеозаписи). Когато при осъществяване правото на достъп на физическото лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на

съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него. За тази цел той трябва да предприеме съответни технически мерки за заличаване/маскиране на образите на другите лица-обект на видеонаблюдението. При липса на такава техническа възможност достъп до видеозаписи може да бъде предоставен само със съгласието на всички лица-обект на видеонаблюдението.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Видеонаблюдение на работните места в „Т.-П.“ АД е законосъобразно, ако се извършва с цел спецификата на дейността на дружеството за нуждите на производствения процес и целите, за които се извършва видеонаблюдението не могат да бъдат постигнати по друг начин.

Монтирането на камери в стаи за почивка, санитарни и други обслужващи помещения е недопустимо и законосъобразно.

За да бъде законосъобразно извършването на видеонаблюдение работодателят е длъжен да:

1. информира работниците в предприятието за осъществяваното видеонаблюдение, както и за техните права по отношение на личната им неприкосновеност. Информираността включва конкретното физическо лице да знае кой обработва данните му, какви данни обработва, с каква цел, на кого ги предоставя и кои лица имат достъп до тях

2. заяви в регистъра по чл. 10, т. 2 от ЗЗЛД обработването на лични данни чрез видеонаблюдение преди предприемането на съответните действия по видеонаблюдението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-908 / 2014 г.
гр. София, 08.04.2014 г.**

ОТНОСНО: Искане с вх.№ П-908/18.02.2014 г. от доктор Д.Л. – Главен секретар на УС на БЛС, относно допустимостта на разширяване обхвата на публичната част на регистъра на съсловната организация по смисъла на чл.5, ал.6 от ЗСОЛЛДМ.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 26.03.2014 г., разгледа преписка с вх.№ П-908/18.02.2014 г. от доктор Д.Л. – Главен секретар на УС на БЛС, относно допустимостта на разширяване обхвата на публичната част на регистъра на съсловната организация по смисъла на чл.5, ал.6 от ЗСОЛЛДМ.

В писмото си доктор Д.Л. информира КЗЛД за статута на организацията, която представлява.

Българският лекарски съюз е професионална съсловна организация, създадена по силата на Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицина (ЗСОЛЛДМ). Съгласно чл.3, ал.1 от ЗСОЛЛДМ, упражняването на лекарска професия на територията на РБългария е пряко свързано с членство в съсловната организация. В изпълнение на функциите си, разписани в чл.5, ал.6 от същия закон, БЛС съставя и води национален електронен регистър на членовете си, като в съответствие с чл.13, ал.1, т.3, обнародва в „Държавен вестник“ списък с имената на регистрираните да упражняват професията, който се актуализира всяка година. В публичната част на регистъра се публикува уникалният идентификационен код и регионалната колегия, в която е вписан съответният лекар.

Към момента Български лекарски съюз (БЛС) обновява техническата платформа на електронния регистър. На заседание на висшия форум на организацията е обсъдена възможността за разширяване на данните в публичната част на националния регистър на БЛС. Идеята е продиктувана от практиката на редица европейски държави, а новите технически възможности на системата позволяват тя да бъде реализирана. Водени от разбирането за спецификата на лекарската професия и надделяващия обществен интерес в сектора здравеопазване, делегатите на събора са приели решение за разширяване на публичната част на регистъра на съсловната организация. Съгласно това решение, освен досега публикуваните данни, публично достъпни следва да станат и данните за неговата професионална специализация – медицинска специалност и месторабота (медицинска практика) с нейните координати.

Предвид предстоящото въвеждане в експлоатация на обновения електронен регистър в изпълнение на приетото решение, от БЛС се обръщат към КЗЛД с молба за становище относно допустимостта на разширяването на обема данни, включени в публичната част на Националния регистър на БЛС.

Правен анализ

С чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е въведено легалното определение на понятието лични данни, съгласно което това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В конкретния случай данните, които се вписват в електронния регистър на членовете на БЛС, в своята съвкупност биха могли да бъдат определени като лични данни. Както е разписано в чл.34, ал.1 от ЗСОЛЛДМ, в регистрите по чл.5, т.6 се вписват следните обстоятелства:

1. трите имена и единният граждански номер, месторождението и гражданството;
2. адресът по местоживее и месторабота;
3. висшето медицинско образование - номер и дата на дипломата;
4. специалността - номер и дата на дипломата;
5. научната степен - номер и дата на дипломата;
6. наложените наказания по реда на този закон;
7. други обстоятелства.

В искането на БЛС е изяснено, че към момента от посочените по-горе данни публично се оповестяват трите имена, уникалният идентификационен номер и регионалната колегия по мястото на вписване.

Разкриването на лични данни е една от формите за обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД, съгласно определението на понятието, разписано в §1, т.1 от Допълнителните му разпоредби. При обработването на лични данни следва да се спазват определенията в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД принципи:

1. да се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът

осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;

3. да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;

5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;

6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Наличието на поне едно основание за обработване на лични данни от посочените в чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, е условие за допустимост на обработването, без наличието на което подобни действия биха били недопустими и незаконосъобразни. ЗСОЛЛДМ изрично определя данните, които могат да се съдържат в публичната част на регистъра на БЛС. Допустимостта на обработването в конкретния случай се основава на изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, както посочва хипотезата на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД – задължението по чл.13, ал.1, т.3 от ЗСОЛЛДМ.

С оглед спецификата на конкретния казус е необходимо да бъде анализирана специфичната правна уредба в сектора на здравеопазването, имаща отношение към поставените в искането за становище въпроси. В тази връзка Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ е приета на основание чл.81, ал.3 във връзка с чл.83, ал.2 и 8 от Закона за здравето и чл.4, ал.3 от Закона за здравното осигуряване. Член 4, ал.1 и 2 от Наредбата изрично посочват правото на здравноосигурените лица свободно да избират лекар/лекар по дентална медицина в лечебно заведение за първична медицинска извънболнична помощ на територията на цялата страна, сключило договор с НЗОК. С чл.28 от същата наредба се въвежда правото за избор на лекар/екип. Съгласно § 1, т.12 от Допълнителните разпоредби на наредбата, избор на лекар/екип е изразяване на предпочитание от пациента конкретна интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес да му бъде предоставена/осъществена от определен лекар/екип на болницата. Предоставените права на избор могат да бъдат упражнени обаче само при наличието на достатъчно информация. Тъй като Закона за здравето в чл.109, ал.2 посочва, че медицинските специалисти, както и лечебните заведения, не могат да използват за своята дейност търговска реклама, целесъобразно би било Националният регистър на БЛС да предоставя достоверни данни за специализацията и местоработата на конкретния лекар.

Здравеопазването, като висша ценност, цели да осъществи профилактика на заболяванията, диагностика, лечение и рехабилитация, промоция на здравето, оценка и предотвратяване на рисковете за здравето, поради което то има ключова роля за укрепване на здравето и трудоспособността на населението и оттам за цялостно икономическо и социално развитие на страната.

Информираният избор е един от принципите на българското здравеопазване. Обществената значимост на това право налага то да бъде гарантирано от закона в защита на обществен интерес. Отношенията между лекар и пациент по своята същност се уреждат с оглед личността и професионалните качества на лекаря. В интерес и на двете страни е наличието на публично достъпна информация за съответния медицински специалист. Единственият обособен достоверен и пълен източник би могъл да бъде регистъра, воден от БЛС, като по тези критерии напълно отговаря и на принципите за обработване на лични данни.

От друга страна, разширяването на публичната част на въпросния регистър не би трябвало да засяга личната сфера на всеки един от практикуващите лекари, поради което не следва да се включват лични данни, несъотнесими и надхвърлящи с целите на електронния регистър. При анализ на данните, които се очаква да станат обществено достъпни, обаче се установява, че те са по-скоро свързани с професионалната дейност на лекарите, а не с техния личен живот и неприкосновеност,

поради което по никакъв начин не надхвърлят целите, свързани с предоставянето на достоверна информация, която е право на всеки пациент.

При така направения анализ, следва да се отбележи, че допълнителното включване на данни за медицинската специалност и местоработата на съответния медик в публичната част на електронния регистър е законосъобразно поради наличието на обществен интерес. От гледна точка на защитата на личните данни обработването на тези данни е на основание чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД, а именно, че обработването е необходимо за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес.

Във връзка с горното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Разширяването на публичната част на Националния регистър на БЛС, с включването на данни за медицинската специалност и местоработата на съответния медик, е допустимо и законосъобразно на основание чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

рег. № П - 7913 / 2013 г.

гр. София, 14.04.2014 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-7912 от 14.12.2013 год. на Р.М. – Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, по въпроси, касаещи предоставянето на достъп на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ до национална база данни „Население“.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 26.03.2014 г., разгледа преписка с вх. № П - 7912 от 14.12.2013 год. от Р.М. – Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА ГИТ). В искането си г-жа Р.М. посочва, че поставеният от нея въпрос е във връзка с предоставяне на ИА ГИТ на достъп до националната база данни „Население“.

Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА ГИТ) към министъра на труда и социалната политика е държавният орган, осъществяващ цялостния контрол по спазване на трудовото законодателство във всички икономически дейности, независимо от вида на собствеността. Инспекцията по труда контролира работодателите за спазване изискванията на Кодекса на труда и издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове. Предоставените от законодателя правомощия на ИА ГИТ предопределят и основната мисия на институцията, а именно държавен контрол за защита на трудовите и социалните права на работещите, опазване на безопасността и

здравето на работното място и налагане на единното прилагане на трудовото законодателство в предприятията на територията на страната.

Г-жа Р.М. информира КЗЛД, че към настоящия момент в ИА ГИТ се разработва информационна система, която ще обхваща процесите по планиране, подготовка, стартиране и отразяване на резултати от инспекционна дейност, осигуряване на информация за мониторинг и оценка на резултатите от контролната дейност, стандартизиране и оптимизиране на процесите в ИА ГИТ. Тя ще осигурява пълна, актуална и надеждна информация за нуждите на контрола и разрешителните режими, осъществявани от агенцията. Предвидено е предоставяне на електронни услуги на работещите, бизнеса и социалните партньори, подпомагане и подобряване на взаимодействието с други административни и контролни органи. Съвместната работа на ИА ГИТ с други държавни органи ще налага интеграция с други информационни системи.

Един от основните модули на системата е „Обекти за контрол“, като чрез него ще се осъществява обмен на информация с вътрешни и външни регистри, регистриране на ново ЮЛ/ФЛ и обекти за контрол към него, извършване на корекции, подпомагане на инспекторите и ръководството при планиране на инспекционната дейност, както и самият процес по подготовка за извършване на проверка, изготвяне на справки. Обменът на информация с външни регистри ще се осъществява по отношение на предоставяне на информация за работодатели от национални регистри: Търговски регистър; Регистър Булстат; ГРАО; НАП; АЗ; КТИ; МОСВ.

Г-жа Р.М. уведомява, че за издирване на информация относно актуалните адреси на работодателите или техните представители инспекцията по труда използва следните източници: търговския регистър, правноинформационните системи „Сиела“/“АПИС“, декларация по чл. 15 от Закона за здравословните и безопасни условия на труд, интернет. След изчерпване на тези възможности се стига до обективно възпрепятстване на агенцията да окаже в пълен обхват съдействие на българските граждани в защита на трудовите им права.

Съгласно твърденията в искането за становище, достъпът до НБД „Население“ е необходим, за да е налице по-голяма вероятност и възможност за осъществяване на контакт с лицата, които представляват даден работодател, с цел обективно започване, извършване или приключване на проверка. Това би било необходимо единствено в случаите, когато на посочените адреси на съответния работодател в търговския регистър не може да бъде открит представителят и липсва друг източник на информация. Използвайки данните за управителя, посочени в търговския регистър, ИА ГИТ ще изискат да получат данните за неговия постоянен и настоящ адрес във връзка с упражняването на контрола по спазване на трудовото законодателство. Подобна информация е необходима и при осъществяването на административнонаказателната отговорност на нарушителите при съставянето и връчването на актове за установени административни нарушения, респективно на наказателни постановления, на които не са присъствали при съставянето им или са посочили грешен или неточен адрес.

В искането се цитират разпоредби на чл. 42, т. 6 и чл. 57, ал. 1, т. 4 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), съгласно които актът за установяване на административното нарушение, респективно наказателното постановление е необходимо да съдържа като задължителен реквизит собственото, бащиното и фамилното име и възрастта на нарушителя, точния му адрес и единен граждански номер. Посочва се, че тези данни (ЕГН, имена, постоянен и настоящ адрес) няма да надхвърлят целите, за които ще се обработват.

С оглед гореизложеното, от ИА ГИТ се обръщат се към КЗЛД за изразяване на становище относно предоставяне на ИА ГИТ на достъп до националната база данни „Население“.

Правен анализ:

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване

на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в НБД „Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е НБД „Население”.

Нормативните предпоставки за предоставяне на данни от НБД „Население” са възпроизведени в текста на чл. 106, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация, а именно данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Предоставянето от един администратор (МРРБ, ГД „ГРАО“) на друг администратор (в случая Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“) на лични данни на физически лица, съдържащи се в НБД „Население“, поддържана от ГД „ГРАО“, представлява „Обработване на личните данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за „Обработване на лични данни”, предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието, на които се допуска обработването на лични данни. Наличието на поне едно от тях е достатъчно основание за правомерното обработване на лични данни.

Главна инспекция по труда е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София. Агенцията е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на труда и социалната политика. Издръжката на Главна инспекция по труда се формира от бюджетни средства и от собствени приходи..

Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ осъществява дейността си, като упражнява цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, а също така и упражнява специализирания контрол по спазването на Закона за здравословни и безопасни условия на труд, Закона за насърчаване на заетостта, законодателството, свързано с изпълнението на държавната служба, и правата и задълженията на страните по служебното правоотношение и на други нормативни актове, когато това е възложено със закон, както е отразено в чл. 4, ал. 1, т.1 и т. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция Главна инспекция по труда. Във връзка с това е правомощието по издаване на наказателни постановления по съставени актове за установяване на административни нарушения. Съгласно разпоредбите на чл. 6, ал. 2, т. 21 от Правилника Изпълнителният директор ръководи Агенцията, като една от функциите, които изпълнява, е да издава наказателни постановления по актове, съставени от служители на Агенцията, в случаите, определени от закона (чл. 6, ал. 2, т. 21 от Устройствения правилник).

Контролната дейност на дирекциите „Инспекция по труда“ към ГИ ГИТ се реализира чрез планирано и непланирано инспектиране. Планираното инспектиране се осъществява съгласно годишните планове за дейността на дирекциите в изпълнение на програмите и мерките, определени в годишния план за дейността на Агенцията. Непланираното инспектиране се осъществява по разпореждане на министъра на труда и социалната политика, на изпълнителния директор, на

директорите на дирекциите на специализираната администрация, на други държавни органи, изрично определени със закон, и по преценка на инспекторите; по разпореждане на съда, на органите на прокуратурата и на органите, извършващи досъдебно наказателно производство; по искания и сигнали от работници и служители по трудово правоотношение, от организации на работниците и служителите, както и във връзка с информации от средствата за масово осведомяване; по искания и сигнали от органите по назначаването, от ръководителите на инспекторатите в административните структури и на синдикалните организации или по жалби от държавни служители; за установяване на причините за възникнали злоупотреби при и по повод извършване на работа. При установяване на нарушение на законодателството инспекторът може да състави акт за установяване на административно нарушение и образува административнонаказателно производство.

Реквизитите на акта за установяване на административното нарушение и последващо наказателно постановление са изброени в чл. 42 и чл. 57, ал. 1от Закона за административните нарушения и наказания. Част от задължителните реквизити са: собственото, бащиното и фамилното име на съставителя и длъжността му; собственото, бащиното и фамилното име и възрастта на нарушителя, точния му адрес и местоработата, единен граждански номер имената и точните адреси на свидетелите, единен граждански номер; имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, единен граждански номер.

Съгласно искането за становище, за издирване на информация относно актуалните адреси на работодателите или техните представители инспекцията по труда използва следните източници: търговския регистър, правноинформационните системи „Сиела“/“АПИС“, декларация по чл. 15 от Закона за здравословните и безопасни условия на труд, интернет. След изчерпване на тези възможности се стига до обективно възпрепятстване на агенцията да окаже в пълен обхват съдействие на българските граждани в защита на трудовите им права. Затова от ИА ГИТ съобщават, че им е необходимо да разполагат и с информация за домашните адреси и ЕГН на физическите лица – представляващи юридическите лица-работодатели.

За да се произнесе КЗЛД по поставения въпрос, е необходимо да се изследват нормативните предпоставки, които да позволяват достъпа до информацията за домашните адреси и ЕГН на представляващите ЮЛ-работодатели.

Вписването, заличаването и обявяването в търговския регистър се извършват въз основа на заявление по образец. Заявлението трябва да съдържа определени реквизити, изброени в чл. 13, ал. 2 от Закона за търговския регистър. Това са данни за заявителя; данни за търговеца, по чието дело се иска вписване, заличаване или обявяване; подлежащото на вписване обстоятелство, вписването, чието заличаване се иска, или подлежащия на обявяване акт; подпис на заявителя. Когато в заявлението или в приложените към него документи са посочени лични данни, които не се изискват по закон, се смята, че предоставилите ги лица са дали съгласието си за тяхното обработване от агенцията и за предоставянето на публичен достъп до тях (чл. 13, ал. 9 от Закона за търговския регистър). Съгласно разпоредбите на чл. 141, ал. 3 от Търговския закон в търговския регистър се вписва името на управителя, който представя нотариално заверено съгласие с образец на подписа.

Всеки търговец е длъжен да поиска да бъде вписан в търговския регистър, като заяви подлежащите на вписване обстоятелства и представи подлежащите на обявяване актове. Всяко лице, което е задължено да заяви вписване на обстоятелства или да представи актове в търговския регистър, трябва да извърши това в 7-дневен срок от настъпването на обстоятелството, съответно от приемането на акта, освен ако със закон е определен друг срок. Към подлежащите на вписване обстоятелства се подават декларации, с които се декларира истинността на заявените обстоятелства и приемането на представените за обявяване актове. За декларирането на неверни данни лицето носи наказателната отговорност, съгласно разпоредбите на чл. 313 от Наказателния кодекс, а именно който потвърди неистина или затаи истина в писмена декларация или съобщение, изпратено по електронен път, които по силата на закон, указ или постановление на Министерския съвет се дават пред орган на властта за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, се наказва с лишаване от свобода

до три години или с глоба от сто до триста лева. В този смисъл при констатиране на несъответствие между предоставената информация, отразена в Търговския регистър и действителността, няма пречка да се сезират компетентните органи.

Следва да се отбележи, че няма изрично законово изискване да бъдат вписани лични данни, като постоянен или настоящ адрес, ЕГН и др. на управляващия или представляващия дружеството в Търговския регистър. Видно от правната уредба на търговския регистър, в случай, че лицата не са предоставили тези данни, то те не са дали съгласието си личните им данни да бъдат обработвани. Следователно информацията за домашните адреси и ЕГН на ФЛ, представляващи вписаните в търговския регистър ЮЛ-работодатели не е общодостъпна, поради това че те не подлежат на вписване и поради това, че не е свързана с професионалната дейност на съответните лица.

Административнонаказателна отговорност за нарушения на трудовото законодателство съгласно разпоредбите на Кодекса на труда носят физическите лица и юридическите лица, а също така и едноличните търговци, като административните наказания, които се налагат, са съответно: глоба - на физическите лица и имуществена санкция - на юридическите лица и за едноличните търговци.

Съгласно Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) административнонаказателната отговорност е лична, т.е. физическите лица може да носят административно наказателна отговорност, когато осъществявайки дейност като „Работодател“¹ с действията или бездействието си нарушават трудовото законодателство. Разпоредбата на чл. 83, ал. 1, гласи, че в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност.

От казаното до тук, може да се направи изводът, че имуществената санкция следва да бъде наложена на юридическото лице, а не на физическото лице, представляващо. При налагане на глоба и съответно на имуществена санкция книгата следва да се връчат в съответствие чл. 82 от ЗАНН, който гласи, че доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс. Съгласно чл. 178, ал. 1 на НПК, връчването на призовки, съобщения и книга се извършва от служител при съответния съд, орган на досъдебното производство, община или кметство. Когато връчването не може да стане от изброените в ал. 1 служители, то се извършва чрез службите на Министерството на вътрешните работи или службите на Министерството на правосъдието.

Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изброените в чл. 4 от Закона за защита на личните данни основания за допустимост на обработването, а в случая такова липсва. Наличието на условие за допустимост на обработването на данни е първата задължителна предпоставка за законосъобразно обработване. Наред с това обаче е необходимо обработването на данните да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност.

В конкретния случай, освен че за достъп до НБД липсва условие за допустимост на обработването по смисъла на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, евентуалният достъп до тази база данни би бил в нарушение на принципите на целесъобразност и пропорционалност.

1 „Работодател“ е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател.

Независимо от горното, няма пречка, при доказана мотивирана необходимост от достъп до НБД, да бъдат предприети съответни промени в нормативната уредба, които да дадат право на ИА ГИАТ да има достъп до тази база данни за указаните в искането за становище цели и посочения в него обем. Въпреки факта, че ИА ГИАТ е държавен орган с определени законоустановени правомощия по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР, липсата на изрично нормативно основание за такъв достъп се явява обективна пречка за неговото осъществяване.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Липсва правно основание да се предостави неограничен достъп до цялата база данни население на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, съгласно разпоредбите на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ № П–2143/2014 г. гр. София, 29.04.2014г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венцислав Караджов, и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16 април 2014г. (Протокол № 10), разгледа искане с вх. № П–2143 от 07.04.2014 год. от г-жа Я.К. - административен ръководител и председател на Районен съд Бургас за предоставяне на становище във връзка с получено Заявление за достъп до обществена информация в Районен съд - Бургас.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило искане за становище от г-жа Я.К. - административен ръководител и Председател на Районен съд Бургас, касаещо получено Заявление за достъп до обществена информация в Районен съд - Бургас. В искането е посочено, че полученото заявление за достъп до обществена информация е заведено в регистъра за достъп до обществена информация в Районен съд - Бургас под № 5/ от 02.04.2014 г. Заявителят К.Г.К. е поискала достъп до присъда по НОХД № 446/98 г. по описа на Бургаския Районен съд, като е посочила, че желае да получи информацията чрез преглед на информацията - оригинал или копие, писмена справка или копия на хартиен носител. Посочено е, че заявлението е подадено по надлежния ред, по реда на чл. 24, ал. 1 от ЗДОИ и съдържа всички необходими реквизити, посочени в чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ. В резултат на извършена проверка от страна на Районен съд-Бургас се установило, че НОХД 446/98 година е внесено в архива с архивна връзка 64-1602/2000 г., като делото е унищожено на основание чл. 91, ал. 1 от НАРЕДБА № 28 от 20.03.1995 г. за функциите на служителите в помощните звена и канцелариите на районните, окръжните, военните и апелативните съдилища (отменен 27.11.2004

г.), поради изтичане на срока за пазене, който за районните съдилища е 5 години. В искането за становище е посочено, че съгласно действащата нормативна уредба към момента на унищожаване на делото, присъдите не са подлежали на запазване и предаване за постоянно пазене в Териториалната дирекция на Държавен архив.

В тази връзка журналистката е посочила, че желае да получи достъп до присъдата, тъй като се интересува от конкретната присъда на страна по делото, за което лице през последните няколко дни се прояви голям медиен интерес в резултат на изнесени факти в медийното пространство.

В искането за становище е отбелязано, че присъдата, до която се иска достъп не е налична, тъй като е делото е унищожено. Данни за осъдените лица се събират, съхраняват и обменят в бюрата за съдимост при Районния съд за родените в района на съда. Бюлетини за съдимост се съставят за всички осъдени лица на наказания по чл. 37 НК, вкл. и в случаите, когато осъденият е освободен от изтърпяване на наказанието или не е наказан или е приложено условно осъждане по чл. 66 НК. Уточнено е, че в бюлетина за съдимост на осъденото лице се вписват:

1. Собственото, бащиното и фамилното име, а ако е встъпил в брак – и фамилното име, придобито при сключването му и предходни имена, ако е извършвана промяна на име по реда на Закона за гражданската регистрация;
2. Единният граждански номер (ЕГН) или личен номер на чужденец (ЛНЧ);
3. Денят, месецът и годината на раждане;
4. Месторождението;
5. Гражданството;
6. Собственото, бащиното и фамилното име на майката и бащата на осъденото лице;
7. Извлечение от влязъл в сила съдебен акт по наказателни дела, отразяващо диспозитива на съдебния акт.

В искането е посочено, че съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредбата № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост определен кръг от лица, имат право да искат свидетелство за съдимост и справка за съдимост, като в тази категория лица не са включени трети заинтересовани страни или журналисти.

Във връзка с подаденото заявление за достъп до обществена информация, Районен съд – Бургас се е обърнал за становище към Комисията за защита на личните данни относно следните въпроси:

1. Законосъобразно ли е да бъде предоставен достъп до информацията, обработвана и съхранявана в Бюрата съдимост по реда на ЗДОИ?
2. Попада ли в категорията лични данни информацията относно основаниято, размера и вида на наказанието на лицата и следва ли да се иска съгласието им, в случай че има заявен интерес за достъп до нея по реда на ЗДОИ?
3. Възможно ли в случая да се приложи хипотезата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ според който „достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес“.

Правен анализ:

Лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, т.е. определящото за това дали един обем данни спадат под категорията лични данни по смисъла на закона е дали те могат самостоятелно или в своята съвкупност да доведат до идентификация на конкретно физическо лице. Информация относно основаниято, размера и вида на наложено наказание ще попаднат под определението „лични данни“ във всички случаи, в които съобразно естеството си биха довели до еднозначна идентификация на лицето, за което се отнасят. В тази връзка, следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл. 64 от Закона за съдебната власт (ЗСВ),

съгласно която актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация, като публикуването на актовете се извършва по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тези актове.

Следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ, с която законодателят въвежда един балансиран подход при регламентирането на материята касаеща правото на достъп до обществена информация, като изважда от приложното поле на ЗДОИ хипотезите, в които е необходимо да бъде предоставена закрила на т.нар. лични данни. В тази категория данни попада всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност (§ 1, т. 2 ДР ЗДОИ). Преценката относно това дали определен обем информация влиза в категорията „лични данни” по смисъла на ЗЗЛД и съответно дали попада под неговата закрила е изцяло в преценка на администратора, поддържащ съответната база данни, като такава преценка се извършва във всеки конкретен случай, като следва да се вземат предвид и да се съобразяват обема, вида и категорията на данните, които се иска да бъдат обработени чрез тяхното предоставяне.

В случай, че се касае за обработване на лични данни, същото следва да се извършва при наличие на поне едно от изрично посочените и дадени алтернативно в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването, като съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните е само едно от тях, както и при стриктно спазване на принципите за тяхното обработване (чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД).

С оглед спецификата на настоящия казус, следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, съгласно която обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. В тези случаи разпоредбите на глава трета не се прилагат. В този случай следва да е налице надделяващ обществен интерес. Преценката относно наличието на надделяващ обществен интерес и до колко предоставянето на лични данни за конкретно лице на това основание не нарушава правото на личен живот на лицето е изцяло в отговорност на администратора на лични данни, обработващ конкретната информация.

Както е посочено в искането НОХД 446/98 година е внесено в архива с архивна връзка 64-1602/2000 г., като делото е унищожено на основание чл. 91, ал. 1 от отменената към настоящия момент НАРЕДБА № 28 от 20.03.1995 г. за функциите на служителите в помощните звена и канцелариите на районните, окръжните, военните и апелативните съдилища, както се твърди в искането за становище, съгласно действащата нормативна уредба към момента на унищожаване на делото, присъдите не са подлежали на запазване и предаване за постоянно пазене в Териториалната дирекция на Държавен архив и поради изтичане на срока за пазене, който за районните съдилища, съгласно цитираната разпоредба, е 5 години. В тази връзка в искането е посочено, че присъдата, до която се иска достъп от журналистката не е налична, тъй като делото е унищожено. Съгласно чл. 2 от Наредбата № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост бюрото за съдимост при районен съд събира, съхранява данни и обменя информация за съдимост на лицата, родени в района на съда, които са:

1. осъдени от български съдилища;
2. освободени от наказателна отговорност от български съдилища и са им наложени административни наказания по чл. 78а от Наказателния кодекс (НК);
3. български граждани, осъдени от чуждестранни съдилища с влязъл в сила съдебен акт по наказателни дела, приет за изпълнение по реда на чл. 453 - 470 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК).

Бюлетини за съдимост се съставят за всички осъдени лица на наказания по чл. 37 НК, вкл. и в случаите, когато осъденият е освободен от изтърпяване на наказанието или не е наказан съгласно чл. 64, 158, чл. 182, ал. 3, чл. 183, ал. 3 и чл. 191, ал. 4 НК, или е приложено условно осъждане по чл. 66 НК. В бюлетина за съдимост на осъденото лице се вписват:

1. собственото, бащиното и фамилното име, а ако е встъпил в брак - и фамилното име, придобито при сключването му, и предходни имена, ако е извършвана промяна на име по реда на Закона за гражданската регистрация;
2. единният граждански номер (ЕГН) или личен номер на чужденец (ЛНЧ);
3. денят, месецът и годината на раждане;
4. месторождението;
5. гражданството;
6. собственото, бащиното и фамилното име на майката и бащата на осъденото лице;
7. извлечение от влязъл в сила съдебен акт по наказателни дела, отразяващо диспозитива на съдебния акт;
8. датата на влизане в сила на съдебния акт.

Извлечението по т. 7 съдържа: номера на делото; датата и номера на съдебния акт и съда, който го е постановил; извършеното престъпление и неговата квалификация; времето и мястото на извършване на престъплението; вида и размера на наложеното наказание; приспадането и зачитането на предварителното задържане по чл. 59, ал. 1 НК; освобождаването от изтърпяване на наказанието и неналагането на наказание съгласно чл. 64, 158, чл. 182, ал. 3, чл. 183, ал. 3 и чл. 191, ал. 4 НК, както и условното осъждане по чл. 66 НК, при което се посочва и изпитателният срок.

Свидетелство за съдимост може да бъде издадено на:

- лице по негово заявление, подадено в съответното бюро за съдимост;
- български гражданин по негово заявление, подадено в българско задгранично представителство, когато пребивава на територията на приемащата държава;
- чужд гражданин чрез чуждестранно дипломатическо или консулско представителство в Република България или чрез българско задгранично представителство (чл. 33, ал. 2 от Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г.);
- лице, искащо свидетелство за съдимост за свой починал възходящ, низходящ, съпруг, брат и сестра (чл. 33, ал. 3 от Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г.);
- лице, искащо свидетелство за съдимост за свой жив възходящ, низходящ, съпруг, брат, сестра или за други лица (чл. 33, ал. 4 от Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г.).

Справка за съдимост се издава за служебна цел на:

1. съд, прокуратура и разследващи органи;
2. органите по § 1, т. 1 и 2 от допълнителните разпоредби на Закона за защита на класифицираната информация;
3. учреждения и ведомства, когато по закон имат право да получават такива сведения;
4. съдебни органи на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, или в акт на Европейския съюз (ЕС);
5. централен орган за предаване или приемане на информация за съдимост от страна - членка на ЕС;
6. чуждестранни дипломатически и консулски представителства в Република България за техни граждани.

С оглед изложеното по-горе, следва че в цитирания нормативен акт изрично са посочени лицата, на които може да бъде издадено свидетелство за съдимост, както и кои органи могат да изисква справки от съответното бюро за съдимост. В цитирания нормативен акт не е упомената възможност

информация и данни обработвани за конкретно лице от съответното Бюро за съдимост да бъдат предоставяни на лица и/или органи извън изчерпателно посочените в него.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Информация относно основаниято, размера и вида на наложено наказание попадат под определението „лични данни” по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във всички случаи, в които съобразно естеството си биха довели до еднозначна идентификация на лицето, за което се отнасят. В този случай следва да се има предвид разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от Закона за достъп до обществена информация, съгласно който този закон не се прилага за достъпа до лични данни.

В чл. 33 ал. 1 и ал. 5 от Наредбата № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост изрично са посочени лицата, на които се издава свидетелство за съдимост, както и органите, на които се издава справка за съдимост за служебни цели.

С оглед спецификата на настоящия казус, следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, съгласно която обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. В този случай следва да е налице надделяващ обществен интерес. Преценката относно наличието на надделяващ обществен интерес и до колко предоставянето на лични данни за конкретно лице, на това основание, не нарушава правото на личен живот на лицето е изцяло в отговорност на администратора на лични данни, обработващ конкретната информация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3 (48) 2014 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид